

சு

இளங்கடல்

மலர்

கார்த்திகை

1999

எவளியீடு

சுந்தர்தியான் ஆச்சார்யா தரவ தலைபண்டார்ட்டும் பேரவை

குறள் வழி

“எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளவர் தம்
விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு.” [கண்

பொருள் :-

துன்பத்தில் உதவியவர்களின் நட்பை
ஏழு பிறப்பிலும் பெரியோர் மறக்க
மாட்டார்கள்.

ஸ்ரீ

அருணாசல அக்ஷர மணமாலை

நூல்

அருணாசலசிவ அருணாசலசிவ

அருணாசலசிவ அருணாசலசிவ!

- 101) அம்பு வில்லாவிபோ லன்புரு வுனிலெனை
யன்பாக் கரைத்தரு ளருணாசலா (அ)
- 102) அருணையென் றெண்ணயா னருட்கண்ணில் பட்டேனுன்
னருள்வலை தப்புமோ வருணாசலா (அ)
- 103) சிந்தித் தருட்படச் சிலந்திபோற் கட்டிச்
சிறையிட் டுண்டனை யருணாசலா (அ)
- 104) அன்பொடுன் னாமங்கே ளன்பர்த மன்பருக்
கன்பனா யிடவரு ளருணாசலா (அ)
- 105) என்போலுந் தீனரை யின்புறக் காத்துநீ
யென்நாளும் வாழ்ந்தரு ளருணாசலா (அ)
- 106) என்புரு கன்பர்த மின்சொற்கொள் செவியுமென்
புன்மொழி கொளவரு ளருணாசலா (அ)
- 107) பொறுமையாம் பூதர புன்சொலை நன்சொலாப்
பொறுத்தரு ளிஷ்டம்பின் னருணாசலா (அ)
- 108) மாலை யளித்தரு ணாசல ரமணவென்
மாலை யணிந்தரு ளருணாசலா (அ)

(முற்றிற்று)

* * * * *
* * * * *
ஞானசுகடர்
* * * * *
* * * * *

வெளியீடு - 2

சுடர் - 23

1999 கார்த்திகை திங்கள் 11-நாள் நூல்கள்

பொருளடக்கம்

(அ) குமாரசாமி
பாழம்மாணம்

	பக்கம்
1) மாறுபடத்தை மேன்மைப்படுத்தும் மாண்புமிகு கோட்பாடுகள்	1 - 4
2) அழகு பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம்	5 - 7
3) பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர்	8 - 9
4) திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் இயற்கைப் -.....	10 - 12
5) தன்னை அறிந்தபின் அறிவதற்கு.....	13 - 16
6) சந்நிதியான் தெய்வீக நினைவுப் பாமாலை	- 17
7) திருக்கேதீஸ்வரம் சபாரத்தின சுவாமிகள்	18 - 21
8) சந்நிதியான்	22 - 24
9) ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர் பெருமான்	25 - 26
10) நஞ்சனி கண்டன் எந்தை	27 - 28
11) ஞானசுகடர் வாசகர்க்கிடைபிலான போட்டி.....	29 - 32
12) வாசகர் வழங்கும் வாசகம்	33 - 35
13) விபூதியின் மகத்துவம்	36 - 37
14) விரதத்தின் மகிமை	- 38
15) திருநாவுக்கரசர் கடறும் ஐந்து உண்மைகள் மாணவர் பக்கம்	39 - 40
16) ஒரு வழியாடு	41 - 43
17) Easy Way to Learn English (Part-22)	- 44

அன்பளிப்பு :

மலர் ஒன்று 30/- ரூபா

வருட அந்தா தபால் செலவுடன் 385/- ரூபா.

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவைவினர்.

அச்சுப் பதிப்பு :

அச்சகம் - சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்

தொண்டைமாண்பு.

செல்வச் சந்நிதி

பல்லவி

செல்வச் சந்நிதியான் செல்வமொலாந் தருவான்
நொந்த குன்றவே வத்தனை செய்யவே

— செல்வச் சந்நிதியான்

அனுபல்லவி

ஆற்றல் கரைதலில் அழகுடன் வீற்றிருக்கும்
கோற்றுப் பொலிவுகண்டு தொலையுமே வினையெலாம்

— செல்வச் சந்நிதியான்

சரணம்

போற்றி வணங்கிப் பொழுதெல்லாம் நினைந்திட
ஆற்றலுடைய வடிவேல் அகந்தினில் இடமாக
வீற்றிருப்பான் எழுவள்ளே விநாயகியே சந்நிதியான்
தோற்றதில்லை நாகுகள் கேட்டதெல்லாம் தருவான்!

— செல்வச் சந்நிதியான்

ஆனும் அரசுக்கு அணமட்டும் உவர்த்திக்
குருவாய் உபதேசித்துக் கொண்டருள்வான் எங்களுக்கு
அமைதி, சமாதானம், அரசும் தந்திடுவான்
நிலையான செல்வமாய் நித்தமும் அனுபவிக்க

— செல்வச் சந்நிதியான்

பாடும் மனிதர்கள் பக்தவமாய்க் கோவாலிபர்
குழும் வினைகலெல்லாம் குழந்திடுமே அவர்களுக்கு
ஆனும் பிரமணையும் அடக்கிச் சிறையிலிட்டுச்
குரணையும் சங்கரித்தான் சுசும்தருவான் அன்பருக்கு

— செல்வச் சந்நிதியான்

சுபம்

சுலோஜனா ஜெயதாசன்

“ஞானசகடர்”

ஐப்பசி மாத வெளியீடு

அறிமுகவுரை:-

இந்த மலருக்கான அறிமுகவுரையை வல்லெட்டித்துறை கிராம கோவையாளர் திரு. வி. சிவபாலசுங்கம் அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள். அவர் சந்திரியன் ஆச்சிராமத்தின் அன்னதானச் செயற்பாடுகளும் பேரவையினுடைய செயற்பாடுகளும் நீண்ட காலம் விளங்கிக்கொண்டிருப்பதாகவும் தன்னலமற்ற இவர்களது பணி எமது சுற்றதாயத்திற் பல வகைகளிற் பயன்படுவது பற்றியும் எடுத்துக் கூறினார்கள். அந்தப்பணிகளில் ஞானசகடர் வெளியீடு மிகந்த பயனுடையதாக இருப்பவையிட்டுத் தமது மகிழ்ச்சியினையும் வர்த்தியுக்களையும் தெரிவித்தார்.

மதிப்பீட்டுரை:-

மதிப்புரையைச் செய்துசொற்செல்வர் திரு. ஆறுதிருமுருகன் அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள். ஞானசகடரின் மூலவெளியீட்டின் பொழுதும் தான் கவந்துகொள்ளச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது பற்றியும், இதனை வர்த்தக நோக்கமின்றித் தொண்டாக மேற்கொண்டு வருவது சைவர்கள் அனைவராலும் பாராட்டப்பட வேண்டியது எனவும் குறிப்பிட்டார்கள்.

மாவட்டத்தில் மட்டும் உள்ளவர்கள் பயன்படாத இத்தமலர் திருகோணாமலை, வவுனியா, கொழும்பு என்று விரிவடைந்து இன்று லண்டன், கனடா ஆகிய இடங்களிலுள்ளவர்களும் பயன்படக்கூடியதாகத் தன் ஒளிவையப் பரப்பிக்கொண்டிருப்பது பற்றியும் சபையினருக்கு எடுத்துக் கூறினார். சந்திரியானுடைய திருநீற்றைத் தாங்கிச்செவ்வது இதுனுடைய தனித்துவமாக விளங்குவதையும் சுட்டிக்காட்டினார்.

திரு. ஆறுதிருமுருகன் அவர்கள் ஆதீகம் தொடர்பாகத் தனக்குள்ள அரிவின் ஆழத்தினால் கடரில் இடம்பெற்றுள்ள ஓய்வொரு கட்டுரையினதும் உட்பொருளை அடியார்களுக்கு பக்திசேனாவயுடன் எடுத்துக் கூறினார்கள்.

கார்த்திகை மாத சிறப்புப்பிரதி பெறுவோர்

திரு. சிவ ஆறுமுகஸ்வாமி, J. P.

(அமைப்பாளர், வடபிராந்திய இத்துப்பிரவை.)

திரு. சி. நவரெத்தினம்

(இளைப்பாறிய ஆசிரியர், கரணவாய் - கிழக்கு.)

திருமதி பிரானேஸ்வரி சிதம்பரப்பிள்ளை

(ஆசிரியை, உடுப்பிட்டி மகளிர் கல்லூரி.)

உரிமையாளர்

(தமிழ்ப்பூங்கா அழுத்தகம்)

திரு. ர. கிருஷ்ணமூர்த்தி

(ஊராதிபன் அழுத்தகம்)

திரு. சி. சிவச்செல்வம்

(அதிபர், விநாயகர் வித்தியாலயம் - வல்லெட்டி.)

திரு. மு. பொன்னுத்துரை, J. P.

(தலைவர், இளங்கதிர் சனசமூக நிலையம்.)

திரு. K. இராமநாதன்

(சத்திரங்கை, கம்பர்மலை.)

திரு. மு. தர்மலிங்கம்

(சிங்காரராசா வாசா, உடுப்பிட்டி.)

செயலாளர்

(வலிவை சனசமூக நிலையம், வல்லெட்டித்துறை.)

தொண்டைமானாறு சந்நிதியான் ஆச்சிரம
சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை நடாத்தும்

திருவாசக விழா பண்ணிசைப் போட்டி - 1999

மேற்படி பேரவையின் ஆதரவில் 19-12-1999
ஞாயிற்றுக்கிழமை நிகழவிருக்கும் திருவாசகவிழா தொடர்பாக பாட
சாலை மாணவர்களிடையே வழமைபோல பண்ணிசைப் போட்டி நடத்
தப்படவுள்ளது.

பங்குபற்ற விரும்பும் மாணவர்கள் தாங்கள் கல்விகற்கும் தரம்
(1999 இல்), பாடசாலை, பிறந்த திகதி என்பவற்றின் விபரங்களை
பாடசாலை அதிபர் அல்லது பெற்றோர் மூலம் உறுதிப்படுத்தி
10-12-99 ற்கு முன் தபால் மூலமோ அல்லது நேரிலோ
கையளிக்கவும்.

பிரிவுகள்	விடயம்
1] ஆண்டு 6 — 7	சிவபுராணம்
2] ஆண்டு 8 — 9	திருவெம்பாவை “முதற்பத்துப் பாடல்கள்”
3] ஆண்டு 10 — 11	அற்புதப்பத்து

நடுவர்கள் கேட்கும் பாடல்களை மட்டும் பாடிக்காட்டுதல் போது
மானது. அத்துடன் பண்ணிசைப் போட்டியில் பங்குபற்றும் ஒவ்வொரு
பிரிவு மாணவர்களினதும் சமய பாடம் தொடர்பான பொது அறிவு
எழுத்து மூலம் பரீட்சிக்கப்படும்.

சமயபாடம் தொடர்பான பொது அறிவு அச்சிடப்பட்ட வினாத்
தாள் வழங்கி எழுத்து மூலம் பரீட்சிக்கப்படும். பண்ணிசை, சமய
அறிவு இரண்டும் பரீட்சிக்கப்பட்டே முடிவுகள் பெறப்படும்.

போட்டி 12-12-99 ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆச்சிரமத்தில்
நடாத்தப்பட்டு வெற்றிபெறும் மாணவர்களுக்கு 19-12-99 இல்
நிகழும் திருவாசக விழாவில் பணத் தொகையும், பரிசில்களும், சான்றிதழ்
களும் வழங்கப்படும்.

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி :

திருவாசகப் போட்டிக் குழு

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை.

செல்வச்சந்நிதி, தொண்டைமானாறு.

“ஞானச்சுடர்” சந்தாதாரர்களுக்கு அன்பான வேண்டுகோள்!

மேற்படி இதுவரை காலமும் சந்தாப்பணம் செலுத்தாத அன்பர்கள் தங்களது சந்தாப் பணத்தைக் காசோலையாகவோ காசுக் கட்டளையாகவோ அனுப்பி வைக்குமாறு வேண்டுகின்றோம்.

காசுக் கட்டளை:

செ. மோகனதாஸ்
சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்,
தொண்டைமானாறு.

காசோலை:

செ. மோகனதாஸ்
சேமிப்பு க. / இல. 22096
இலங்கை வங்கி,
பருத்தித்துறை.

அனுப்ப வேண்டிய சந்தாப் பணத்தை அனுப்பிப் புதுவருடத்திற்குரிய சந்தாவை உறுதிப்படுத்தி இப்பணியை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்குச் சகல சந்தாதாரர்களையும் ஆதரவு அளிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

குறிப்பு:-

2000 ஆம் ஆண்டு மலர் மட்டுப்படுத்தப்பட உள்ளதால் சந்தாதாரர்கள் தங்களது சந்தாவைச் செலுத்தி மலரை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளவும்.

மேலும் ஆச்சிரமப் பணிகளுக்கு உதவிபுரிய விரும்புவோர் மேலே குறிப்பிட்டவண்ணம் தொடர்பு கொள்ளவும்.

இவ்வண்ணம்
பேரவையினர்

மாண்புமிகு மேன்மைப்படுத்தும்

மாண்புமிகு கோட்பாடுகள்

(மகாபாரதத்திலிருந்து)

பகாசுரன் வதம்

மாண்டவர்கள் சாலிகோத்ர மகரிஷியின் ஆச்சிரமத்தினின்றும் புறப்பட்டு பல நாடுகளையும் கடந்து சென்று கொண்டிருந்தனர். அப்போது வியாசமகரிஷி இவர்களைத் தேடி இவர்கள் இருக்கும் தை வந்தடைந்தார். மாண்டவர்கள் வியாசரைக் கண்டதும் வணங்கி நின்றனர். அப்போது மகரிஷி அவர்களை நோக்கி “ தருமத்தை மட்டும் செய்யும் மாண்டர் எவருமில்லை. அவ்வாறே பாவத்தை மட்டும் செய்யும் மாண்டரும் உலகில் இல்லை. புண்ணிய பாவங்களால் மனிதர்கள் கலந்தே செங்கிறார்கள். இதனால் நன்மையும் தீமையும் கலந்து அபுபலிக்கின்றனர். எனவே துன்பத்தைக் கண்டு துவளாமலும் இன்பத்தைக் கண்டு அதிகளவில் மகிழாமலும் மக்கள் வாழப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். உங்களுக்கு பீமன் மூலம் கடோக்கலன் என்றும் புதல்வன் பிறந்திருப்பதையும் அறிந்தேன். அவனால் உங்களுக்குப் பெரும் நன்மை ஏற்படும். அது மட்டுமன்றி விவரவில் உங்களுக்கு நல்ல காரியங்கள் கைகூடும். பொறுமையாக இருங்கள் ” என்று அறிவுரை கூறிச் சென்றார்.

பின்னர் மாண்டவர்கள் குந்திதேவியிடம் அயலில் உள்வா “ சுகம் சக்கரம் ” என்னும் பிராமததை அடைந்தனர். அங்கே ஓர் அத்தணர் வீட்டில் பிராமண வேட்புண்டு தங்கியிருந்தனர். அங்கிருந்துகொண்டு மாண்டவர்கள் ஐவரும் நான் தோறும் பிட்சை எடுக்கச் செல்வர். கொண்டு செல்லும் பாத்திரம் திரம்பியதும் வீடு திரும்புவர். பிட்சைப் பாத்திரங்களைத் தர்பாநீடம் கொடுத்தது, விடைத்த உலாவில் அரைப்பவ்வைப் பீமனுக்கு கொடுப்பர். மீதி அரைப் பங்குணவை ஐவரும் உண்டர். இவ்வாறு மாண்டவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனர்.

இவ்வாறு இருக்கும் நாட்களில் ஒரு நாள் பீமனும் தாயாகிய குந்திதேவியும் வீட்டில் இருக்க வேளை, உட்புறத்தில் வீட்டுச் சொந்தக் காரரான அந்தணரும், மனைவியும், பிள்ளைகளும் கவலைப்பட்டு அடித்து

★ கோயில் சிந்திதாராவும் தெய்வம் சக்தி வாய்ந்தது. ★

தொண்டிருந்தனர். இரக்க உபாஸம் உள்ள குந்தி உள்ளே சென்று அவர் களது உரையாடலில் கவனித்தார். அப்போது அந்தனர் நின்று மாறு கூறிக் கொண்டிருந்தார். “ குடும்பத்தைப் பாதுகாப்பது குடும்பத் தலைவனின் கடமைபல்லவா? நல்லொழுக்கமும், நற்பண்புமுள்ள உள் போன்ற உத்தம மனைவியையும், செவ்வக்திறமியான என் சிறந்த புத் திரியையும், எனக்குத் தர்ப்பனம் செய்து, என் ஆத்ம சாந்திக்காய்ப் பிதிர்கடன் செய்ய உள்ள ஒரெவொரு புதல்வனையும் விட்டுப்பிரிய என்மனம் மறுக்கிறதே! என்செய்வேன்! எனவே நான் எல்லொரும் ஒன் நான் இறப்பதே மேல் ” என்று கவலைக் கொண்டவற்றைக் கேட்ட அந் தனரின் பத்திரியால்ய அப்பெண் பின்வருமாறு கூறலானார். “ சுற்று தீர்க்க தாங்கள் இப்படிக்கலங்கலாமா? மனைவிற்பிறந்தவர் அனைவரும் இறப்பதே உண்மை. மரணத்துக்காக ஒருவர் துன்பப்படலாமா? மனை வியாகிய நான் தக்க சமயத்தில் தங்களுக்கு உதவ வேண்டியவனே. தன் உயிரைக் கொடுத்தேறும், கணவனுக்கு நன்மை செய்ப வேண்டினென் ப்தை தர்மமாலும், எனவே தாங்கள் யான் இருக்கும் போது கவலைப் பட வேண்டியதில்லை. இரு குழந்தைகளையும் நீங்கள் நன்று பராமரித்து வளர்க்க முடியும். ஆனால் தங்களை இழந்தால் நான் தலியே இரு குழந்தைகளையும் வளர்ப்பது கடினம் ” எனவே யான் அந்த அரசர்கள் இருக்குரிடம் செல்கிறேன். தாங்கள் கவலையை விட்டொழிபுங்கள் ” என்று கூறலானார். மனைவிற்பிறொரு கூறியதைக் கேட்டதும் அந்த னரும் குழந்தைகளும் அழுதனர்

இவர்களின் உரையாடல் மூலம் ஒன்றையும் புரிந்து கொள்ள முடியாத குந்திதேவி அவர்களை அணுகி “ ஏன் இப்படி எல்லொரும் அழிந்து கவலைப்படுகிறீர்கள். தங்களுக்கு கேரிட்ட துன்பம் யாது? தயவு செய்து விபரத்தைக் கூறுங்கள்- உங்கள் துன்பத்தை நான்கள் போக்க முடியுமாயின், அவ்வாறு முனைவோம் ” என்று சொன்னார். இவற் றைச் செவியுற்று அந்தனர் “ அம்மணி பெருந்தகையுடன் தாங்கள் எங்களுக்கு உதவ வருகிறீர்கள், ஆனால் எங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள துன்பத்தை ஒருவராலும் நீக்கமுடியாது. அமீனும் தாங்கள் கேட்பதால் அதன் விபரத்தைக் கூறுகிறேன். இந்தகருக்கு வெளியே சிறிது தொலைவில் ஓர் மலைக்குடை உள்ளது. அதில் பகன் என்னும் கொடிய அசுரன் வாழ்ந்து வருகிறான் அவன் மனிதர்களைக் கொன்று புரிப்பவன். அவன் அடிக்கடி இந்த னருக்குள் புதந்த மக்களைக் கொன்று துன்புறுக்கி வருகிறான். இதனால் அந்தணர்களாகிய நான்கள் அனுடன் ஓர் உடன் படிக்கை செய்தோம்.

அதன்படி அகரணுக்கு வேண்டிய இறைச்சிகள், இதர உணவுப் பதார்த்தங்களும், நாங்கள் அனுப்புலதரத முடிவு செய்தோம். அதன்படி காய்கறிகள், இறைச்சிகள், பாண்டங்கள் நயிர், கள், வீட்டுக்கு ஒரு மனிதன், இரண்டு குறுப்புக்கானைகள், ஆகியவற்றை துவறாமல் அவனுக்கு நான்தேரலும் அனுப்புகிறோம். அவனும் அவற்றை மட்டும் உண்டு, மற்றவர்களை இம்சை செய்யாது, ஊருக்குள் வந்து தொந்தரவு செய்யாமலும் இருக்கிறான். இவ்வாறு நாங்கள் கேட்டதற்கு அவன் உடன்பட்டான். இந்த உடன்பாட்டுக்குப் பின் காட்டு விலங்குகளாலும், மற்றவர்களாலும் துன்பம் ஏற்படாமல் அவன் எங்களைக் காத்து வருகிறான். நாங்கள், ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு வீட்டில் இருந்து அவனுக்குத் தேவையான உணவு வகைகளும் ஒவ்வொரு மனிதனையும் அனுப்பி வைக்கிறோம். "இன்று எங்கள் வீட்டில் இருந்து உணவு அனுப்பும் நாள். அகரணுக்கு உணவு கொண்டுசெல்ல ஆள் ஏங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. மனைவி மக்களைப் பிரியவும் முடியாது. அவர்களில் ஒருவரை அவனுக்கு உணவாக அனுப்பவும் முடியாது நாள் தவிக்கிறேன். அதனால்தான், நாங்கள் இவ்வண்ணம் அழுது புலம்புகிறோம்" என்று அந்தனர். குந்தி தேவியிடம் கூறினார்.

இவற்றை எவ்வாறு செவிமடுத்த குந்திதேவி "அகரணிடம் நீங்கள் ஒருவரும் போகவேண்டாம். எனக்கு ஐந்து புதல்வர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒருவன் உணவை எடுத்துப் போவான். நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம்." என்று கூறினார். அப்போது அந்தனர் "அம்மணி எங்கள் உயிரைக் காப்பதற்காக எம் இல்லத்தில் விருத்தினராகத் தங்கியிருக்கும் தங்காரில் ஒருவரை அகரணுக்குப் படியாக்குதல் மகாபாவம் விருத்தினனாரும், அண்டர்கலம் தேசியவர்களையும், பாசகம் செய்து வாழ்பவர்களையும் கொல்லுதல் மிகவும் கொடிய பாவமாகும். எனவே தங்கள் கோரிக்கைக்கு யாள் உடன்பட முடியாது" என்று அந்தனர் கூறினார். அந்தனரின் உரைகளைச் செவிமடுத்த குந்திதேவி "அந்த னரே தாங்கள் நினைப்பது போன்று என் புதலிவனை அகரன் கொல்ல மாட்டான். அவன் மிகவும் பலசாலி. அவன் எத்தனையோ அரசர்களைக் கொன்றிருக்கிறான். அதனால்தான் நாள் அவனை அனுப்ப உடன்பட்டேன். நீர் கவலைப்படாமல் அகரணுக்குரிய உணவுகளைத் தயார் செய்து எனது மகனான பிரணிடம் கொடுத்து விடுங்கள். இன்றோடு அவ்வகரனால் ஏற்பட்ட துன்பம் நீங்கி, நீங்கள் சந்தேகமற்றவர்களாய் வாழ்வீர்கள்" என்று சொல்லி முடித்தார்.

குந்திதேவியின் உரைகளால் மகிழ்வடைந்த அந்தனர் உணவு தயாரிப்பதில் சுடுபட்டார். அவ்வேளையில் தருமர் முதலானோர் திரும்பி வந்து சேர்த்தனர். குந்திதேவியின் ஏற்பாட்டை அறிந்து தருமர் மிக்க

★ மல்லா உயிரினியும் ஓரே ஆதிமாதான் பரவியிருக்கிறது. ★

கவலையடைந்தார். அப்போது குத்திதேளி " மயந்தா! எமக்கு ஆதர வளித்தவர்க்கு உதவி செய்தல் என்பது தலைமையான கடமையாகிறது. அன்றியும் பீமன் பல அகரர்களைக் கொன்றவன். பகாகரனைக் கொன்று இத்த ஊருக்கே நன்மை செய்யும் வலிவா அவனிடம் இருக்கிறது எனவே பயப்படவேண்டாம் " என்று கூறினான். தாயாரின் உரைகளில் உள்ள நீகிலியாரும் உண்மையையும் உணர்ந்து கொண்ட தருமர் அதற்கு உடன் பட்டார். இதன் பின்னர், பீமன் பெரிய வண்டியொன்றில் உணவுப் பண்டங்களை ஏற்றிக் கொண்டு அகரன் இருக்கும் இடத்திற்குச் சென் றான்.

பகாகரனின் இடத்தை அடைந்து ஒரு மரத்தின் கீழ் வண்டியை விட்டு ஆதிவிசூந்த உணவுகளைத் தான் உண்ணத்தொடங்கினான். உணவை உண்டவண்ணம் பகாகரனைக் கூலி அழைத்தான். " பகவே இங்கே வா உவர்க்கு உணவு வந்திருக்கிறது " என்று பெருங்கூலிய் அழைத்தான். அவன் அழைத்ததைக் கேட்ட பகன் குணையை விட்டு வெளியே வந்தான். வந்து பார்த்த அகரன் தளர்க்கக் கொண்டு வந்த உணவுகளைக் கொண்டு வந்தவனை உண்பதைக் கண்டு பெரும் கோப முற்றவாராய் பீமனை தோக்கி ஓடிவந்தான். " யாரடா நீ எனக்கு வந்த உணவை உண்டிராயா? " எனக்கேட்டுப் பீமனைக் தாக்கிலாவ். பீமனோ அவனின் தாக்குதல்களால் பொருட்படுத்தாது எல்லா உணவு வகைகளையும் உண்டு முடித்தான்.

உணவு உண்டு முடிந்ததும் எழுந்த பீமனை மிகவும் ஆர்வமாகத் தாக்கக் தொடங்கினால் பகாகரன். பீமனும் அவனுடன் மிகவும் கடுமையாகப் போரிட்டான். பெரிய மரங்களைப் பிடிங்கிப் பகன், பீமனைத்தாக்கினான். பீமன் அவற்றைக் கைகளால் தடுத்த வண்ணம் அவனைத் தன் வலிய கரங்களால் கட்டிப்பிடித்துக் கால்களால் உலுத்தது வீழ்த்தினான். பகனைக் கீழேவிழுத்தீர் கழுத்தை நெரித்தான். கழுக்கு நெரிபட்டதனால் வாயிலிருந்து இரத்தம் வெளியேறியது. பீமன் மேலும் மேலும் பகனைத் தாக்க அவன் உயிர் பிரிந்தது. பகன் இறந்ததும் அவனை எடுத்துச் சென்று நகரின் வாயிலில் போட்டு விட்டு வண்டியை ஓட்டிக் கொண்டு, தான் கயிலிருந்த அந்தணர் வீடு போய்ச் சேர்ந் தான். நகரமக்கள் பகன் இறந்ததை அறிந்து மகிழ்ச்சி கொண்டு பீமனைப் புகழ்ந்து பாராட்டினர்.

[தொடரும்.....]

செந்திரூ. வ. குமாரசாமிஐயர்

அகரகுறைப் படிப்புக்கு அடங்காத அதிகம்

அழகு பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம்

அழகு என்பதற்கு ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட எல்லைவரை அல்லது வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு இலக்கணமோ கூறியிட முடியாது. காரணம் என்னவென்றால் அழகு என்பது ஒவ்வொரு மனிதவின் உள்ளத்தில் எழுகின்ற உணர்வுகள், எண்ணங்கள், சிந்தனை அலைகள், ஆசைகள் ரசனைகள், முயற்சியவற்றிற்கு ஏற்ப அவ்வழி அழகுக் கோலங்கள் மாறுபடுவதனாலாகும். அழகு என்பது நிலையற்றது. அழியும் தன்மையுடையது. "நிலிவாகனவற்றை நிலை என்று உளரும் புல்லறிவானன்மை கடை" என்றார் வள்ளுவர். அழகு இருவகைப்படும். அவை செயற்கை அழகு, இயற்கை அழகு எனப்படுகின்றன. இவ்விரு அழகுகளும் அழியும் தன்மையுடையவை, மாறும் தன்மை உடையவை.

செயற்கை அழகென்பது எமது புற உடலைச் செயற்கைப் பொருட்களைக் கொண்டு அவக்கரிப்பது. இன்று நம்மத்தியில் ஏராளமான செயற்கை அவக்காரப் பொருட்கள் குவிந்து கிடக்கின்றன இவை பெரும்பாலும் பல்வேறு இரசாயனப் பொருட்களைக் கொண்டு உருவாக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இவற்றை நாம் நாளாந்தம் உபயோகப்படுத்தி வருவதனால் அவை நம் மேற்கோலையும் உந்த்தோலையும் தாக்கி விடுகின்றன. செயற்கை அவக்காரப் பொருட்களைப் பாடித்து வருபவர்களைக்கண்டால் இதன் உண்மை புரியும். இச் செயற்கை அவக்காரப் பொருட்கள் பல்வேறு இரசாயனப் பொருட்களைக் கொண்டிருத்தலால் இதைப் பயன்படுத்துகையில் உடல் காஸ்ப்போக்கில் அவலட்சணமாகி விடுகின்றது.

அடுத்தது இயற்கை அழகை எடுத்துக் கொண்டால் அவையும் நிலையற்றவை என்றே கூறத்தேன்றும் இயற்கை அழகு இயற்கை அனர்த்தங்களால் அழிவுறுகின்றன சிவதக்கப்படுகின்றன. சீரழிக்கப்பட்டுவிடுகின்றன. குறிப்பாக நிலம், நீர், காற்று, தீ, ஆகாயம் இவற்றால் ஏற்படும் அனர்த்தங்களால் அவை அழிவுறுகின்றன.

உடல் அழகைப்பற்றி ஆங்கிலத்தில் ஒரு முதுமொழியுண்டு "Beauty is Skindeep" அதாவது அழகு என்பது மேற்கோலில் காண தக்கியுள்ளது. உலகில் தடைபெற்றவரும் உலக அழகிய் போட்டியிலோ அவ்வது உலக ஆண் அழகன் போட்டியிலோ தெரிவு செய்யப்படும் ஒவ்வொருவரினுடைய அழகு அவரவருடைய உடலைக்கொண்டு பெரும்

★ இன்று நாம் செய்யும் நன்மையே நாளை இன்பம். ★

பாலும் தெரிவு செய்யப்படுகின்றது உடலுக்கு அழகைக் கொடுப்பது கோல் இற்தக் நோவை உரித்து எடுத்து விட்டால் அவர்களது அழகு எங்கே போய்விட்டது? அழிந்து போய்விடும் பெற்று விட்டது. எனவே தான் அழகு என்பது தோலில் தான் அமைந்துள்ளது என்று கூறியிருப்பது பிழையன்று.

ஆனால் உண்மையான அழகு எது என்பதை நாலடியார்,

“ குஞ்சியழகுக் கொடுத்தானைக் கோட்டழகும்
மஞ்சளழகும் அழகல்ல - நெஞ்சாந்து
நல்லம் யாடுமென்னும் நடுவுநிலைமையால்
கல்வியழகே அழகு ”

என்று கூறுகின்றது. அதாவது ஒருவனுக்கு அழகைக் கொடுப்பது அவன் கற்ற கல்விதான். அது அழியாது ஏழேழு பிறவிகளுக்கும் திசையாக இருக்கக் கூடியது என்பது புலப்படுகின்றது.

முருகு என்றால் அழகு. முருகு என்பது முருகனைக் குறிக்கின்றது. எனவே முருகன் அழகன்.

“ அழகென்ற சொல்லுக்கு முருகா ” என்ற பகுதிப்பாடலும்
“ அழகன் முருகனிடம் ஆசைவைத்தேன் ”

என்ற பாடலும் இதை வலியுறுத்துகின்றன.

கந்தபுராணத்தில் வரும் முருகனது விஸ்வரூபக் காட்டுபை நூர பாத்மன் காண்டின்றான். ஒரு கவசம் அவன் முருகனின் அழகுக் கோற்றத்தைக் கண்டு மயங்குகின்றான். அவனது கோற்றத்தில் உவசம் முழுவதையும் காண்கின்றான். “ ஆறா இவ்வல்லலிவா அழகன், இவனில் லலிவா தெய்வம், இவனைச் சிறுகவென்று ஏளனம் செய்து விட்டேன் ” என்று முருகனுடைய தோற்றப் பொலிவினும், அழகினும் மயங்கி விடுகின்றான்.

“ கோல மாமந்தளை தன்னிற் குவவிய குமரன் நன்னைப் பாலனைன் திருந்தே வந்தாட் பரிசுனை யுலர்ந்திலைன் யான் மாலயன்னைக்கு மேனை வானவர் தமக்கும் யார்க்கும் மூகொரண மாய்நின்ற மூர்த்தியிம் மூர்த்தியன்றோ ”

“ ஆயிர கோடி காடாழ கெவாற் திரண் டொன்றாடு மேயின வெரிணுந் செங்வேள விமலமாந் சரணத்தன்னில் துராநல்வெழிலுக் காற்றா தென்றிடிவிலையை தொல்லோன் மாயிரு வடிவிற்கெல்லா முவமையார் வந்தக் கல்லார் ”

★ வாழ்க்கையின் ஜீவநாடி தீடுமேயன்றி, அநீதியன்று. ★

மேற் குறிப்பிட்ட இவ்விரு பாடல்களின் மூலம் முருகனின் அழகிய கோலம் எடுத்து இயம்பப்பட்டுள்ளது. முருகப்பெருமான் ஏறுமலில் ஏறி விளையாடுபவனாகவும், சசனாடன் நூனமொழி பேசுபவனாகவும் கூறும் அடியார்கள் வினை தீர்ப்பவனாகவும், சூன்றுருவ வேல்வாங்கி தின்றவனாகவும், மாறுபடு நூரை வதைத்தவனாகவும், வள்ளியை மணம் புணர்ந்தவனாகவும், ஆறுமுகமான பொருளாகவும் வியந்து போற்றப்படுகின்றார்.

எனவே இத்தகு பெருமை வாய்ந்த முருகப் பெருமான் தொண்டை-மான் ஆற்றங்கரையில் கோரில் கொண்டு அருளாட்சி புரிகின்றான். அடியார்களாகிய நாம் அவனை மெய்யன்போடு அனுதினமும் வழிபட்டு பேராணந்தப் பெருவாழ்வு வாழ்வதோடு மட்டும் நின்று விடாமல் அவன் அருளால் சந்திநியான் ஆச்சிரமத்தில் தினந்தோறும் நடைபெற்று வரும் மாகேஸ்வர பூசகர்கு எங்கவிதமான நடங்கதும் ஏற்படாமல் எம் மாலான தெவ்வடினைச் செய்து முருகனடியார்களின் பசிப் பிணியைப் போக்கி மேன்மை பெறுவோமாக.

சி. நவரத்தினம்

அன்பு

மேதாவியான பாரதியார் வித்தியாசமான மனிதர். லேசாக சித்தப் பிரமை பிடித்த பையன் ஒருவன் புதுவையிலே இருந்தான். இந்தப் பையனைக் கண்டு பரிதாபப்படுவார் பாரதி. அவன் மனைதப் பிடித்த தோளாவைச் சரி செய்து விடவேண்டும் என்பார். அவனைத் தம் அருகிலே இருத்திக் கொண்டு பழம் உரித்துக் கொடுப்பார். தடவீக்கொடுத்து உணவை வாயில் ஊட்டுவார். சில நேரங்களில் தம்முடனே படுக்க வைத்துக் கொள்ளுவதும் உண்டு. 'கண்ணேராஜா' என்று கொஞ்சுவதும் உண்டு இது கண்டு பாரதியாரின் சிடர்களுக்கு ரிசிப்பு வரும். பாரதி யார் மட்டும், 'அவனைத் திருத்தாமல், தெளிய வைக்காமல் விடாமாட்டேன்' என்று பிடிவாதமாய் இருந்தார். என்ன ஆச்சரியம்! கேலிசெய்த நண்பர்கள் வியப்படைமொறு, சித்தப்பிரமை கொண்ட சிறுவன் தெளிவாக பேச ஆரம்பித்தான். அன்பு செய்கலே நமக்குத் தொழில் என்ற பாரதியாரின் வழியிலே வெற்றி ஊடத்தது.

குற்றம் செய்யக் காரணம் தேவையில்லை.

பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் திருவாய்மலர்ந்து அருளியவை

பெண்ணாசைப் பிணிப்பு

திருகஸ்தாசிரமத்தில் இருந்தபோதிலும் உலகப் பற்றுக்குள் அகப்பட்டுக் கொள்ளாமல் இருக்கக் கூடும் என்று நவீன கல்வி வற்று ஒரு காவலான் பரமஹம்ஸருடன் பேசிக்கொண்டிருந்தார். அப்போது பகவான் அந்தக் கன்னாஸைப் பார்த்து “உலகப்பற்றுடன் அகப்பட்டுக்கொள்ளாத திருஹஸ்தன் எப்படிப்பட்டவன் என்பது உனக்குத் தெரியுமா? யாசகத்தை விரும்பிய ஹர் ஏழையானவன் அவனிடம் வந்து எதாவது கேட்டால், “அப்பா, நான் யாசகத்தைத் தொடுவிறதில்லை. என்விடத்தில் யாசகங்கேட்டுக்கொண்டு நீ காலத்தை வீணாகக்கழிக்க வேண்டாம்” என்பான்! ஏனெனில், பஸ் விசாப்பாறல்களில் அவனுக்கு யாதொரு கதத் திரமும் இடையாது. எல்லாம் ஏனுமாளியம்மாள் கையை எதிர்பார்த்தே ஆகவேண்டியிருக்கும் யாசகத்துக்கு வந்த பிராமணன் பிடிவாதமாக நின்று கொள்பாடுதான், அசைக் கண்டு இரக்கம் கொண்ட திருஹஸ்தன். அவனுக்கு ஏதாவது கொடுத்தப் போகச் சொல்லவொருவன் நிச்சயித்துக்கொண்டு, “நல்லது, அப்பா! நாளைக்கு வா ஏதாவது நருகி தேன்,” என்றான். அப்பால் அவன் உன்னை சென்று தன் மனைவியை நோக்கி, “பரியே! ஹர் ஏழைப்பிராமணன் பிடியும் கஸ்டப்படுவான். அவனுக்கு ஒரு ரூபாய் கொடுக்கலாம்”, என்றான். ரூபாய் என்று வார்த்தையைக் கேட்டமாத் திரதலில் கோபங்கொண்ட அவன் மனைவி, “நீங்கள் பெரு ஹர்மலர்ந்தபன்! கல்லையும் மண்ணையும் போல யோசனை யில்லாமல் எடுத்தெறியப்படும் வஸ்துவா ரூபாயும்?” என்கிறான். திருஹஸ்தன் மறுபடியும் சற்று மஹ்ராய “பரியே! அவர் பரம ஏழை ஒரு ரூபாய்க்குக் குறைவாகக் கொடுக்கக்கூடாது”, என்று சொன்ன அளவில், அவன் மனைவி, “அவ்வளவு என் கைபிடுகலை; இதோ திரண்டணா திருப்பெறுது. வேண்டியவரைக் கொண்டுபோய்க் கொடுங்கள்” என்கிறான். திருஹஸ்தனுக்கு உலகப்பற்றே இல்லாத படியால் தன்விஷ்டப் படி செய்ய முடியாமல் தன் மனைவி சொற்படி நடக்கவேண்டியவரை கிறான்! ஆகவே அடுத்த நாள் ஏழைப் பிராமணனுக்கு திரண்டணாத் தான் விடைக்கிறது. உலகப் பற்றுற்றவர்களைச் சொல்லப்படும் திரு

ஒருபோதும் நம்பிக்கையை இழந்து விடாதே.

ஹஸ்தர்கள் கேவலம் பெண்டாட்டிகள் ரொல்கிறபடி சுத்தாடுகிறவர்களே யாவர். குடும்ப விஷயத்தில் அவர்களுக்கு யாதொரு சுதந்திரமும் இடையாது. இந்ருந்தபோதிலும் அவர்கள் மகான்களென்றும் மிக நல்லவர்களென்றும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஹஸ்தவத்தில் இந்ருக இரண்டு தன்மைகளும் அவர்களிடம் இல்லை." என்றார்.

திருமதி செ. அருளாவந்தம்

ஆசை — மனப்பக்குவம் — இறைவன்

மனிதனுடைய மனம் காலியாக இருக்க முடியாது. ஏதாவது உணர்வுகள் அதில் திரம்பிக்கொண்டுதான் இருக்கும்.

மனிதனாசப் பிறந்தவனுக்கு ஆசைகள் இவ்வாறும் இருக்க முடியாது. அவற்றை அடிக்கடி விலக்குவதும் சாத்தியமில்லை.

ஆனால் இந்ரு ஆசைகள் இரண்டு விதம். ஒன்று — மாதிரிய மாறி தீர்ந்து, செலவழித்து போகக்கூடிய ஆசைகள். இவற்றை ஒருவராக நாம் அனுபவித்துக் கழித்து விடலாம். அப்போது இறைவனிடம் சரூபக்கூடிய மக்குவம் வந்துவிடும். உதாரணமாக ரூபியான உணவைச் சாப்பிடுவது, நல்ல உடையை அணிந்து கொள்வது போன்ற ஆசைகள் முதல் வகையைச் சேர்ந்த ஆசைகள்.

வேறு சில ஆசைகள் அநீதமானவை. அவற்றை அடைய முடியாது. அல்லது அடைந்து பாவமாக இருக்கும். "ஐனாதி பதியாகிவிட வேண்டும்!" என்று எல்லாரும் நினைக்க முடியுமா? பிறன் மனைவி அழகாக இருக்கிறாள் என்பதனால் அவளை அடைய ஆசைப்படலாமா? இரண்டாவது வகையைச் சேர்ந்த இப்படிப்பட்ட ஆசைகளை அடியோடு வெட்டி ஒதுக்குவதுதான் நல்வழி.

நீர்ப்பாசனத்துக்கு ஆறு இருக்கும்போது, விவசாயி ஒரு கிறு கிணற்றை நாயப் போவதில்லை. நமக்கு முத்தியைத் தருவதற்கு இறைவன் இருக்கும் போது, கிறு வெளிகமான பொருட்களை நாம் நரூபத்தில் பயனில்லை. அந்த ஒவ்வொரு கிறு பொருளிலும், அனுபவங்களிலும் இறைவனையே பார்க்க நாம் கற்றுக் கொள்ளும் போது மனம் பக்குவப்பட்டு விடுகிறது. சாதாரண பிரசாதமாகி விடுகிறது.

இந்ருமநச் சிந்தனை.

உள்ளத்தொடு போராடுவதே உயர்ந்த போராட்டம்.

திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் இயற்கைப் பொருளடகு

திருஞான சம்பந்தர் பெருமானது திருப்பாவரங்களில் இயற்கைப் பொருள் வணப்புச் சிறப்பாக அமைந்தள்ளது.

சம்பந்தரின் சீர்காழிப் பதிகங்களில் உருவக அமைப்பு ஒன்றித் துள்ளது.

" எண்ணார் முத்தயின்ற மரகதம்போற் காய்த்துக்
கண்ணார்கழுது பலனம் பழக்குங் காலிகாழி "

தொலை நிக்க முத்துப்போன்ற பூக்களைப்பூத்து, மரகதம் போன்ற பசுங்காய்களைக் காய்த்து, பலனம் போற் செல்விய பழக்குவைகளைக் கொண்டுள்ள கல்கவர் வணப்பு நிக்க கழக மரங்கள் சிறத்திலங்கும் முழக்கம் பொருந்திய சீர்காழி மாதகர் என்று சிறப்பிக்கின்றார்.

சம்பந்தர் பொய்கை வருணனையைப் பிள்வருமாறு குறிப்பிடுகின் றார்.

" வரவிதோறும் வண்கமல முகங்காட்டல்
செங்குழமம் வரங்கள் காட்டக்
காலியிருந் தருங்குவளை கருநெய்தல்
கண்காட்டுந் கருமலமே "

என்ற அடிகளில் தடாசங்களிலே நாமரைகள் முகங்கள் போலவும், செவ்வாம்பல் வாயிதழ்கள் போலவும், குவளைவும் நெய்தலும் இரு கண்கள் போலவும் விளங்குதலாலே வண்பொலையு மகனிர் முகத்தை நினைவூட்டி நிற்றின்றது.

மரங்கள் பலவற்றுள்ளும் அழகுடைய சிலவே பாட்டுகளிற் காரணப் படுகின்றன. அவற்றுள் தெய்து, கழகு, வாழை, மா, பலா, கோங்கு, வேங்கை, கரும்பு முதலியன தோற்றத்தாலும், பயனாலும் உள்ளத்திற்கு இன்பம் பயப்பவ.

" தேங்கொள் பூக்கழகு தெய்வினங் கொடிமாச்
சென்பகம் வன்பலா இருப்பை
வேங்கை பூமிறாள் வெரிற்புகா வீழி
மிழலையா னென வினை கெடுமே "

★ எதிலும் ஆறா மிசுதியாக இருக்கக் கூடாது. ★

“ வாய்மையர் பொழில் மந்திரிகள் கனிப்புற மாலும்
வநமுற வள்ளையின் பவரளிக் குவளையைச் சாடியோட ”

“ மழையார் சாரல் செம்புனல் வந்தந் கடிவருடக்
கழையார் கரும்பு கண்வளர் சோலை ”

எனவும் இயற்கை அன்னையின் வணப்பை, வளநீரை, வண்ணத்தை, சம்பந்தர் அழகாகத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றார்.

வாய்களும், தோப்புக்களும், குளங்களும், மாளிகைகளும் ஒரு நிரலாக அமைத்து நகரங்களுக்கே அழகு செய்யும் பான்மையை எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

“ நீருளார் கயல் வாவினும் பொழிலிண்ட
மாவய லீண்டு மாமதிர்
மேலினார்மறு கிள்விதா மல்கு திருக்களர் ”

இத்தேவாரவாக்களிலே, தண்டொய்கைகளைச் சூழ்ந்து பொழில்கள் மிகுந்திருப்பதினாலே மரங்கள் நீருள் தோன்றுங் காட்சி நயம் குறிப்பிடத்தக்கது. பொழில் மரங்கள் நகரத்திற்கு இயற்கையெல்லை போலவும், மதிய் கவர்கள் செயற்கையெல்லை போலவும், விளங்குவன எட்டப்பட்டது.

கணிகளின் இவியரசமும், அதனிறுமியிய தேனும், எப்பொழுதும் தாளிவிற் சொட்டிக் கொண்டிருக்கும் பொழில் நீரிலிலே சிவிய ஆறுத வடைவேம.

“ குலைவாழைக் திண்கலிய மாக்கலியத் தேன்
பீன்றும் குறும் பலாவே ”

“ பாடெல்லாம் பண்ணையின் பழம்விழப் பைம் பொழின்
மாடெல்லா மல்லூர் மாமற பாடியே ”

“ கொக்கினிய கொழும் வரூக்கை கதலிகழ
குயர் தெய்தின் குவைகொள் சோலை
முக்கலியின் காழொழுகிச் சேருவரா
நீள்வயல்கும் முதுகுன்றமே ”

மருத நிலத்தின் பொருள் கூறும் சில பகுதிகளைக் காண்போம். மருத நிலத்தின் செழிப்பு நயக்கத் தக்கதாக சம்பந்தர் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

ஆரம்பிக்கும்போதே முடிசினைச் சித்தி.

“மேய்ந்திளஞ் செந்நெய் அமல்கதிர் கவ்வி
 செந்நெய், போற்படுகளின் மேதலைவகவறு
 பாய்ந்த தன் பழனம்”

மேதி “முரித்து மேதிகள் கரும்புதின் நாலியின் முழி
 வெளித்துப் பாய்வயல்”

மேதி “செந்நெய், வயல், கரும்பு, முகலியன் போலப் பொய்கை,
 தாமரை, கழுநீர், வாலைமீன் என்பனவும் மருத நிலத்துக்கு உரியனவே.

திருஞானசம்பந்தரின் பதிகங்களில் ஐம்புலன்களுக்கும் இலிம்பை
 பயக்கும் இயற் பொருள்களைக் கண்டோம் ‘நடு நெயிர மணம் வைத்
 துனர் ஞானசம்பந்தன்’

“கழலாலை முதபதிக் கவுலிய வறியுமனைய தன்மைய”
 என்றும் கறுவதால் சம்பந்தப் பெருமானது அளவில் பேரறிவு இலிது
 விளங்கும்

ந. சிவபாதம்

பகவானைச் சரணமடைந்த எவனும் தன் எதிர்காலத்தைப்
 பற்றிக் கவலைப்பா க்கா மாது. அது இன்றைகன் பொறுப்பு என்று
 இருக்க வேண்டும். சரணமடைந்த பிறகு ஏற்படும் இன்ப
 துன்பங்கள் முன் வினைப்பயனாக ஏற்படுபவை என்று எண்ண
 வேண்டும்.

சுவாமி இராமகிருஷ்ணானந்தர்,

தூறல் என்பது மனதில் தான் இருக்கிறது.

தன்னை அறிந்தபின் அறிவதற்கு வேறொரு தெய்வமூரில்லை

*செம்மையானால் மந்திரம் செய்த வேண்டா
மனமது செம்மையானால் வாயுவை வயர்த வேண்டா
மனமது செம்மையானால் வாரியை நிறுத்த வேண்டா
மனமது செம்மையானால் மந்திரஞ் செம்மை யாமே.*

மனமது செம்மையானால் மந்திரம் செய்த வேண்டா
மனமது செம்மையானால் வாயுவை வயர்த வேண்டா
மனமது செம்மையானால் வாரியை நிறுத்த வேண்டா
மனமது செம்மையானால் மந்திரஞ் செம்மை யாமே.

சுத்தியே பராபரமே ஒன்றே தெய்வம்
ரகஸ்யமிர் சிவனுக்கும் அது தானாச்சு;
புத்தியினோ அறிந்தவாகள் புண்ணி யோர்கள்
பூதலத்தின் கோடியிலே யொருவ ஞண்டு
பத்தியினால் மனமடங்கி நிலையில் நிற்பார்
பாழிலே மனதை விடார் பரமநூனி
சுத்தியே யலைவதில்லைச் சூட்சு சூட்சு
சுழியிலே நிலையறிந்தால் மோட்சந்தானே.

— அகத்தியர்

ஏட்டிலே எழுதும் நூல்கள் எத்தனை படிக்கும் நீதான்
காட்டிலே எரித்த கிள்கள் காவலில் சலம் போவானாம்
காட்டிலே தெய்வமென்று நடந்தவை யாமலுள்ளன
கூட்டினில் தானை நாதர் குறிப்பறிந்துணர்வாய் தெஞ்சே

— கணபதிசித்தர்

மனிதர்கள் முதல் மிகுகாதி வரையில் உள்ள சிவராசிகள் பலர் உலகம் நோன்றிய நான் முதல் இன்றுவரை பிறப்பும் இறப்பறும் தொழிலாகச் செயற்பட்டு வருகிறார்கள் இத்தச்செயற்பாட்டு விளைகளுக்கு முடிவே இவ்வையா. இந்த விளைகளுக்கு பின்வாலியாக மறைந்து செயலாற்றும் செயற்கை வீரன் யார், யார் என்று அறிவதற்கு தேவர்கள் முதல் முனிவர்கள் வரை; உலகம் நோன்றிய நான்முதல் நானும் பொழுதும் தேடியும் அறிய முயற்சிக்கும் இன்று வரை முடிவு ஏதும் கிடைக்காமல் தவிப்புடன் அலைந்து கிரிந்து ஏமாற்றும் அடைந்தும் உள்ளனர். இதற்கு சூட்சு வழிகள் சிவவற்றை அகத்தியர் முதல் கணபதிசித்தர்கள் போல் பலசித்தர்கள் வழிகள் கூறியுள்ளனர் பத்தியினால் மனமடங்கி ஒரு நிலையில் மனதை அடக்கி பாழிலே மனதை அலையவிடா

★ என்னை நான் உணர்வில்லை என்பது ஒரு எண்ணமே. ★

மல் மெனையிலை அடைவதற்கு ஐம்பொறிகளின் சொற்பாட்டை ஒரு வழியில் நிலையில் திறுத்தி பட்ட மாம்போல் ஆகிய நிலையில் ஒரு காட்சிப் பொருளாகி பைத்தியக்காரன் என்று பெயர்காண்பவர் கண் கருக்கு அவர்களால் இடு பெயருக்கு இலக்காதி தன்னை அறிந்து சம்மா இருந்தபொழுது மாம பூரனியாதி அறிந்தவர் கோடசன கோடியில் ஒருவன் உண்டு என்றும் அகத்தியமுனிவர் பாடிவைத்துள்ளார்.

ஏட்டிலே அறிஞர்களினால் எழுதி வைத்த நூல்கள் எத்தனையோ படித்தும் காட்டிலே கண்களையுடி மெளனமாய் இருந்தும் காணமுடியாமல் நாட்டிலே தெய்வங்கள் உண்டென்று நடந்து அவைத்து நிரியாமல் உந்துள் காட்டிலே (உடம்பிலே உத்தமன் குடிக்கொண்டுள்ளான்) அறாவது உலகெல்லாம் உணர்ந்து ஒகுற்கும் அரிய பரமாத்மா உன் உடம்பில் குடிக்கொண்டிருக்கும் தீவாவாற்பாவாக என்றும் உஷ்றுடன் உறவாகி இரண்டும் பகலிலும் ஒன்றுபாய் இருந்து அவரவர் வினைகளுக்கேற்ப ஒவ்வோர் உடம்பு எடுத்து ஆடி அவைத்து வினைப்பயன் முடிந்தவுடன் உடல் உயிரைவிட்டு நீங்கிவிடுகிறது. இதுதான் உலகம் தோன்றிய நாள் முதல் நடைபெற்று வருகிறது.

மரணபயம் தான் மனிதனுக்கு பயங்கர எதிரி அண்டதான் யமன் என்ற பயங்கர உருவம் உள்ளவன். ஒருவர் உலகத்தில் செய்யும் பாவ புண்ணியத்தில் பயணாக மனிதனின் மலமென்றும் மாமையினால் உருவாக்கும் உருவற்றது மாயா உருவம்.

இங்கே மகான்களின் அறுபலக்திள் கண்ட உறுதிபொழுதி 'யிணைப் போகமே இன்ஷடல் வினை ஒழிந்தால் நினைப்பொழுதும் தாய்கரது காண் இவ்வுலகில் இத்தகைய உடம்பு' மேலும் முருகபக்தவாக அருண் கிரிநாத சாமிகள எவ்வளவுவா டமுத்த ஞானியாக இருந்தும் தான் சிறுவயதில் தம்மக்கிற்கு விரோதனமான பல காரியங்களை செய்து உன் மக்காரால் வெறுக்கப்பட்டது மன்றி சுற்றக்காரானும் உடன் பிறந்தோரானும் வெறுக்கப்பட்டு தன் மனத்தாலும் வெறுக்கப்பட்டு மனமுடைந்து மலைமேலேறி விழுந்து மரணத்தை தஞ்சமடைய உறுதி கொண்டு மலை உச்சிக்விருந்து பூமியை நோக்கி வீழும்பொழுது தனது ஆகம் குருவான முழுமுத்தி பழமான பாபலானி முருகனை தஞ்சமென்று கூவி அழைத்த படி விழுந்தார் அத்தருணம் அவ்விடத்தில் அற்புதமான ஒரு நிகழ்வு நடைபெறுகிறது. தனித்திருந்து மொளமாக ஐம்பலங்களை அடக்கி தன்னைத்தான் அறிந்து கொள்வதற்கு பலகாலம் தவயிருந்து காணமுடியாமல் அவதூறும் மகான்கள் தபசிகள் அனைமுளர் அப்படியிருக்க முருகன்மேல் அது நீரிரபக்தி கொண்ட அருணகிரிசாமிகள் தான் செய்த

உள்வாயில் சிக்கல் நம்முள் உள்ளது.

தவறுகளை உணர்ந்து எளிமையில் திரும்பாவி உருடன் இருக்கக் கூடாது என்று மனம் ஒரு நினைப்பட்டு வெதுப்பி முருகனைக் சரணடைந்தவுடன் எல்லாம் முருக மயமாய்காண்கிறார். மனமக்கக் தேறையார்கிறார். மனமணித் தந்தை கிழைப்பது போல் எப்பெருமான் முருகன் அருவொளி தன்னை அறிந்து வல்லவை சரண அடைந்து விட்டான் என்று திருவுயிரிங்கி திருக்காங்களைக் நீட்டி அழைக்கிறார். ஒரு தந்தை கூட்டத்தில் கவறவிட்டமகனைத் திரும்பவும் கண்டபோது தவிப்புடன் ஓடி வருவது போல் முருகனைக் கண்டவுடன் உச்சியிலிருந்து அருவொளி தாலிப்பாய்கிறார் அப்போது முருகன் அருவொளியை திருவுயிரிங்கி தன்னுடன் அணைந்து அபயமளிக்கிறார். அத்துடன் தனது புகழ்பாரும் படிமுதல் அடியெடுத்து பாடவைக்கிறான். முத்தமிழையுதவு சங்கப்புலவோனாகிய முருகப்பெருமான்.

முருகனால் அணைத்து அருள் பாலித்து அருவொளிநாத சாயிகளே மரணக் கதைப்பற்றி பின்புறமாயு தனது திருப்புகழில் கூறுகிறார்.

குறைவெதொன்று சிக்க சலம் எஹம்பு துற்ற
 குடிவில்லொன்றி நிற்கும் உயிர் மரயம்
 குலை குலைந்து தொப்பை
 இடை வினாவுந்த நிர்ப கொடிய கொண்டவ
 ஒத்தல் உருவொளி
 மறவி வந்துமுட்ட வினைகள் கொண்ட வைத்து
 மரணமென்ற துக்க மணுகாரமுள்
 மல ருட ஞ்சலற்றன்
 அடி நிலைநிறுவி நிற்ப
 மானிலில் வந்து முத்திறை மேலும்
 அறகு மிந்த மத்த மனையறிந்த அப்பு
 மறு சிறந்த புலப் மது ருடி
 அருள் நட ஞ்செய் காப்பர்
 அருளிற் கு வகக்கு அரிய இன் சொல்
 செப்பும் முருகேளே
 சிறு குலந்தளக்குள் அறிவு வந்துதித்த
 அறுபி தன் துணைத அணைமார்பா
 திசைமுகள் திசைக்க அகரர் அன்றடைத்த
 நிறை நிறத்துவிட்ட பெருமாளே

— திரும்புகழ்

மனிதனுள் மரணமும் எப்படி என்பதை தான் பயப்படுவது போல் காட்டி மற்றவர்களும் கடைசி காலத்தில் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற வழியையும் தன் திருவாய் மூலம் திரும்புகழில் பாடியுள்ளார். என்பலையும் அதன் பொருளை பின்புறமாயு காண்க.

★ ஒழுக்கம் தவிர்ந்ததும் அன்பு நஞ்சாக மாறிவிடும். ★

மனிதனுடைய உடம்பு பார்வைக்கு எந்தக் குறைவு மில்லாதவாறு சலம் எதும்பு மச்சை (தசை) மினால் பெரதீயாய்ப்பட்ட குடிக்கோல அமைத்து அந்த குடிப் போன்ற விட்டில் ஒன்றி நிற்கும் உயிர் என்ற மரபுப் பொருளும் கடைசி காலத்தில் தொப்பை (உடம்பு) குலை குலைந்து நோய் வாய்ப்பட்டு மரணம் பற்றி நினைத்து மலம் ஏங்கி சேடம் (கொண்டல் ஒத்தல்) இழுப்பு உருவாகி மரண பயத்துடன் படுக்கையில் கிடந்து உருளும் போது மறவி வந்து நிற்க (யமன்) அவரவர் செய்த கெட்ட வினைகளால் கொண்டலைத்து எனக்கு மரணம் என்று கடைசிப்பயணம் வந்து விட்டதே இறைவா மரணம் என்ற ஸூக்ம் அணுகா முன் மயிலில் வந்து முத்தி தரவேண்டும் என்று அருணகிரியார் தாள் முருகனை வேண்டுகிறார். தனக்கு வேண்டுவது போல் எல்லா மக்களையும் வேண்டும்படி அறிவு உறுத்துகிறார்.

சிவம்

மகத்தான இவட்சியத்தை ஒருவன் மேற்கொள்வதும், அதற்காகத் தன் வாழ்நாளையே அர்ப்பணிப்பதும் ஒரு மகோன்னதமான காரியமாகும். ஏனென்றால் அத்தகைய மகத்தான காரியங்களைச் செய்யாமல், சினைஞ்சிறு சேடி கொடிகளைப் போல் பிறந்து பிறந்து சாகும் மிகவும் கீழ்த்தரமான வாழ்வகையை நடத்துவதில் என்ன பெருமை இருக்கிறது?

தன் வாழ்க்கையில் மாபெரும் இவட்சியத்துக்குத் துணை யாகித் கொண்டால்தான் அந்த வாழ்க்கைக்கே மதிப்பு உண்டு.

விவேகானந்தர்.

சந்நிதியான் தெய்வீக நினைவுப் பாமாலை

தெய்வீகம் நிறைந்த தெரண்டைமானாற்றினிலே
பூர்வீகம் நிறைந்த பூவரச நீறலிலே - பெருவிருப்பாய்
குடியெனவே அமர்ந்த ஞானக் கதிர்வேலா
அடியவர்கள் மனங்குளிர அருளமுதம் அருள்.

தொண்டைமானாற்றினிலே அருள்யோக பூரியென
அருள்யோகர் மெச்சிய அருள்ஞானக் கதிர்வேலா - நீவிரும்பி
சந்நிதியான் ஆச்சிரமச் சண்மார்க்க தெந்சிறக்க
மெய்ஞ்ஞான அன்பர்களைச் சேர்.

அன்னக் கொடிபறக்க அருள்ஞான வேல்கிறக்க
வண்ணாரீசர் புள்ளிமயில் மேவும் புண்ணியனே - கடிதிலிலே
முன்போல அறம்செய்த பெருமடங்கொல்லாம்
பிறந்தோங்கத் திருவருளைச் செய்.

ஆதி மூலத்தில் அநவொழுகும் பெருவேலோய்
பூவரசின் நீழே புகழ்பூத்த புண்ணியனாய் - தேசமுடன்
அபயகரங்காட்டி அன்னக்கொடி பிடித்து
நடமாடும் மன்னவன் சந்நிதியான் என்றே அறி.

துன்பமுற்ற வேளையிலே தஞ்சம் நீயென்றே
தங்கிவரம் வேண்டவருபவர்களுக் - கருணையினால்
தங்குமடங் கொடுத்தது தடுத்து ஆட்கொண்டு
இன்னமுத மருத்தளித்து ஆள்பவன் சந்நிதியான் என்று அறி.

மந்திரங்களின்றியே மாதவர்கள் பூஜை செய்ய
அண்டிவரும் அன்பர் சொல்பெருநாமம் - சித்தத்தில்
தித்திக்கும் அமுதாக ஏற்றுத் தினமருளும் வேலவன்
சந்நிதி வாழ் சண்முக னென்றறி.

[தொடரும்.....]

வ: சிவதேசன்

அகழம் புறமும் ஒரே மாநீர்

உ.
செவ்வாய்

திருக்கேதீஸ்வரம்

திருவாசகம்

சபாரத்தினம் சுவாமிகள்

மீது யாக்கப்பட்ட

ஓர் அபூர்வ மரபுக் கவிதை

மயங்கிசைக் கொச்சகம் கவிப்பா

(தரவு)

ஞானப்பர் லுண்டாரும் நாவலூர் வந்தாரும்
காணத்தாற் கொண்டாடக் கௌரீயம்மை யுடனாக
மந்தரத்தா லன்ஹெழந்த மாக்கடுவைக் கொண்ட கரும்
கந்கரத்துக் கேதீரன் கருணையிலே திளைத்தவகைள்
வானார்ந்த தருச்சூழல் வளங்கொண்ட தீழல்பரப்பத்
நேனார்ந்த மலர்ச்சோவை திளைநயங்கும் மணம்விச
வண்ணங்கொள் சீமறாவே வாய்ந்தவொரு குடிமைத்து
என்னவந்தன் சிவமயமாய் இருந்தபெரும் முனிவரகைள்.

(தாழிசை)

வாசகத்துண் விழுப்பொருளை வடித்தகவிச் சாறாக்வித்
தேசிகவா யருளோடு தெவிட்டாது புலுட்டினையே
வழியறிவா ஆறுலர்க்கும் வழித்தொண்டு செய்வார்க்கும்
அழிபகிர்க்கே அழாதுட்டி அதிக்கும் அல்வையும் நீ
பிடமுள்ள உள்ளத்தின் சிந்தனையில் திளைக்கும் நீ
உடலுழைப்பை ஒவாது உருற்றியதும் என்வவமோ
வெண்மஞ்சக் குளியலிலே பின்னலது படர்வதென
வெண்பற்கத் நாடியிடை மென்முறுவ லரும்புவதென்
என்பொடுதோல் மாத்திரமே இளையந்துள்ள நீன்மேளி
அன்பொடுசேர்ந்த திறுகிர்தால் ஆரிடராய் அகிணையோ

★ மரம் ஒய்வை வினும்பினால், காற்று அதை சும்மா வீடாது. ★

சாயிப்பா ரத்தினமே சற்குருவே என்பவர்க்குக்
காயியங்கள் நீக்கியருட் கதிலழியைக் காட்டுவை நீ

(அராகம்)

மறைபுகழ் தவந்தலிவு மகிழ்ந்திவி துறைந்தனை
இறைவளின் தினைவளிலில் இனைய்திட இருந்தனை
உழைக்கரற் கடியவர் தினைகுடி லடைத்திடி
மழைக்கரப் புரவல லெனைவர்க் குதவுவை
மருணை புலவரின் மயக்கறத் திருமுறைப்
பொருளிது பொருளல திதுவெனப் புகழுவை
எதுபணி இயற்றியும் இறைபணி யெனதினைந்
ததுவதில் தொடர்பறுத் தனைத்தையும் நிறுவுவை

(தாழிசை)

தின்குருதி விரிவையொடு நிகரில்லா முயற்சியுமே
என்பெருகு வாசகப்பேர் எழில்மடமா யெழுந்ததுவே
அன்னைகொளி பெயராலே அருங்கல்விக் கூடமொன்று
நினைவையன்றி வேறுயார் நிறுவவல்லா ரத்தவத்தில்
அவமொகப் பிறரிடத்தே அனைத்துபொருள் தேடாமே
விவசாய வினைத்திறனால் வேண்டுபணி செய்தனையால்
எதுவந்தால் எமக்கென்ன என்னாமல் வாசகத்தேள்
மதுவுண்டு செம்மொந்து யலர்ந்திருக்கக் கண்டோமால்

(அம்போதரங்கம்)

வாசகத்திற் றினைத்தாய் நீ
வாக்கிலிலே வல்வாய் நீ
ஞானமாய் வினைத்தாய் நீ
நற்றவத்தாற் பெரலித்தாய் நீ
அன்பும் நீ அறணும் நீ
பன்பும் நீ பணிவும் நீ
வற்றும் நீ எனிமை நீ
தேற்றம் நீ தெளிவும் நீ

(தனிச்சொல்)

என வரங்கு

(ஷுசிரியச் சரிதகம்)

கங்கை ததும்புந் சண்டயுந் சண்டயில்
திங்கள் திகழும் அழகு மதனுடன்
வெங்கன் னரவும் விளங்கும் விளக்கக்
கொங்கர் கொன்றை குழமிச் சூழும்
காடிற குழையுங் கண்கள் மூன்றும்
எதில் வேத மிசைக்கு மிதழும்
நீய் மிடறும் நீண்ட நூற் கரங்களும்
கோலவெண் னீற்றொடு குவவிய மார்பும்
வெரிய வினைகள் வேரறக் களையுஞ்
செரிய கமலத் திருப்பத முங்கொடு
திருவருட் சக்தியாய்த் திகழ்ந்து தோன்றும்
பருப்பதன் கௌரியப் பாகமாய்க் கொண்ட
ஆதியு மந்தமு மனவையு மில்லா
கேதீச் சரத்தலிற் கெழுமிய காதல்
நிற்பினு மிருப்பினுங் கிடப்பினும் நடப்பினும்
பொற்பொ டென்றும் பொருத்தும் தின் மனமே
பாடப் பாடப் பரிவர் பயில
நாட நாட நயம்பல கொண்ட
இன்ப ஆற்றல் செய்கும் பெருகி
என்பு தசையோ டிதயமு முயீரும்
உருக உருக்கி யொளிப்பிழம் பாக்குந்
திருவா சகத்தின் செழும்பொரு டன்னைக்
கற்றுத் தேர்ந்த காட்கியோ ரல்லால்
மற்றை யோரும் மதித்துத் தெளிய
குஞ்சக் கூட்டுங் குரீஇ யென்னர்
செஞ்சொற் செறிவொடு சேர விவக்கி
ஈனப் பிறவி யெதிர்தில்லா திரிய
வானமு தென்ன வார்க்கும் தின் வாக்கே
புல்லனிய கேதீச் சரத்துச் சூழலில்
நண்ணியோ ரெவரும் நவிவுறா திருக்க
உறையுளு முணவு முதவ வேண்டி
நிறைவுள குளமுங் கூவலுந் தொட்டும்
மடமுல் சாலையும் மற்றுள் வணமத்தும்

★ எனதயும் கைமாறு கருதாமல் கொடுங்கள். ★

கடமை தவறாது கல்விக் குதனியும்
 சிந்தைக் கினிய சிவனார் பகிழ
 நற்கன வளத்தை நலம்பெற வளர்த்தும்
 ஆய விவையெலா மயராது செயலியும்
 நோயில யெனியும் டாடங்கிற் றுள்மேனி
 திருவா சகந்தாயி யெனறினை யெவரும்
 பெருகார் வந்தொடு பெயரிட் டழைக்குந்
 சபாரத் தினாயாந் தனிப்பெருந் துறவி
 அவாவினை யறுத்தே லம்புல னொரீஇ
 மனம்வாக்கிக் காபம் மரபுமுறை தவறாது
 தினத்தினம் நின்னவாந் செயல்வகை யெவ்வாந்
 துனிவறு தாய முயிவர,
 நினைதொறும் நினைதொறும் நெகிழுமென் நெஞ்சே.

மயம்

ஆக்கம்:

புராணவித்தகர் மு. தியாகராசா

காட்சிகண்டின்

பேர்பூத்த கேதில்வ ரத்தான்பாதம்
 திருவாச கத்தேனாள் அபிஷேகித்துப்
 பார்பூத்த பலம்நீத்துப் பரமானந்தப்
 பண்பூத்த சபாரத்தி னம்பவாயிப்
 பேர்பூத்த நினைவுமலர் படிக்கும்போது
 பிறைபூத்த பரமஸூன் அன்வார்நிற்கும்
 தார்பூத்த கைவாயக் காட்சிகண்டின்
 தவம்பூத்த சுவாமிகளின் திருத்தாள்போற்றி

அருட்கவி

சீ. விநாகித்தம்பி

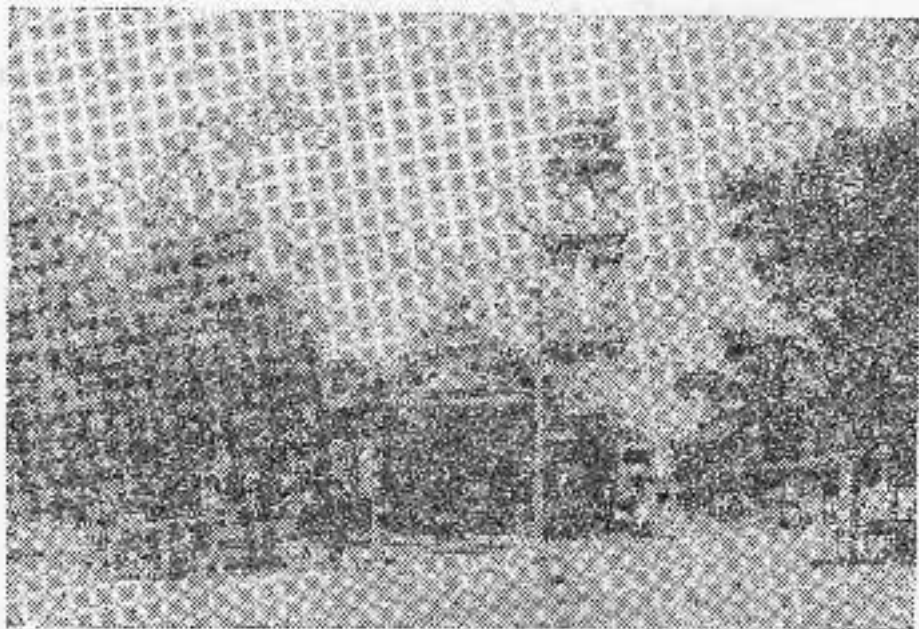
மகிழ்ச்சியும் அமைதியும் வாழ்வின் செல்வம்.

சந்நிதியான்

திரு. கே. ஜி. வேக்ஸ்மன் என்பவர் மன்னாரிலுள்ள அடம்பன் பகுதியில் கிராமிய அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தராகக் கடனாயாற்றிக் கொண்டிருந்தார். இவருடைய சொந்த இடம் நெடுந்தீவாக இருந்த பொழுதிலும் இவர் மன்னாரிலேயே வாழ்ந்து வந்தார். இவர்களுடைய மூதாதையர்கள் ஓரவர்களாக இருந்தாலும் இவர்கள் சில சீதலைகளுக்காக கிறிஸ்தவமதத்திற்கு மாறியிருந்தனர். இத்தகவல்களில் திரு. கே. ஜி. வேக்ஸ்மன் அவர்கள் சட்டரீதியாக கிறிஸ்தவராக இருந்தாலும் சைவசமயத்தில் நம்பிக்கையும் முழுப்பெருமானை உள்பூர்வமாக வழிபடுகின்ற இயல்புமுள்ளவராக விளங்கினார்.

1960-ஆம் ஆண்டளவில் இவர் மன்னாரில் கிராமிய அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தராகக் கடனாயாற்றிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது ஒரு நாள் சந்நிதி நோக்கலை வந்தடைந்தார். அப்பொழுது சந்நிதியின் தெற்குத்திவையில் உள்ள தென்னந்தோப்பின் மத்தியில் ஆனந்தாச்சிராம

★ அருமையான குழந்தைக்கும் பிரசுர தெனா. ★

அமைந்திருந்தது. அதனை அப்பொழுது மயில்வாகனம் ஈவராயிகள் நிறுப்
பரகச் சொற்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்த ஆளந்தகாச்சிறுமத்
திறகு செல்லும் வழியில் ஜேர்மன் நாட்டினிருந்து இங்கே வந்து ஆக்மீக
வாழ்க்கை வாழ்த்து கொண்டிருந்த ஜேர்மன் ஈவராயிகளின் இருப்பிடம்
அமைந்திருந்தது. ஜேர்மன் ஈவராயிகள் வரங்க்து கொண்டிருந்த அந்த
மடத்திற்கு எதிர்த்திசையில் ஒரு கிணறும் அமைந்திருந்தது.

திரு. வேல்ஸ்மன் அவர்கள் சந்திதி கோவிலை வந்தனா த்து சந்திதி
யானை வழிபட்டபின் ஜேர்மன் ஈவராயிகள் வரங்க்து கொண்டிருந்த
அந்த இடத்தைச் சென்றடைந்தார்கள். அங்கே ஈவராயிகளினுடைய
மடத்திற்கு எதிர்த்திசையில் ஒரு கிணறு இருப்பதை உறுதிப்படுத்திக்
கொண்டார்கள். அங்கத்தினர்வர்க்கு அருடில் சென்று தான் தேடி
வந்த பொருளை எடுக்கின்ற முயற்சியில் ஈடுபடலானவர். அங்கே தான்
தேடிவந்த பொருளை எடுப்பதற்கு அடையாளமாகப் பயன்படக் கூடிய
ஒரு மல்லையும் கண்டு கொண்டார்கள். இப்பொழுது திரு. வேல்ஸ்மன்
அவர்களுக்கு அளவு கடந்த ஆவலும் மனதில் உறுதியான நம்பிக்கையும்
ஏற்பட்டுவிட்டது. அந்த கல்லுக்குக்கிட்டே சென்று வேல்ஸ்மன் அவர்கள்
அதனை மெழுவாகக்கிளப்பிப் பார்த்தார்கள். என்ன ஆச்சரியம்! அவர்
எதிர்பார்த்து வந்த திருநீறு அதற்குள்ளே காணப்பட்டது.

ஆம்! திரு. வேல்ஸ்மன் அவர்கள் ஒரு கிறிஸ்தவராக இருந்த
பொழுதிலும் சந்திதியானைத் தினறும் வழிபடுகின்ற வழக்கம் உள்ளவர்.
ஆனால் திரு. வேல்ஸ்மன் அவர்கள் நேரடியாக சந்திதிக்கு வரமுடியாதிருந்
தாலும் சந்திதியாண்டைய திருநீறு போன்ற பிழாநதங்களைப் பெற்றுக்
கொள்ளமுடியாததும் அவருக்கு ஒரு பெரிய குறையாக இருந்தது.
இகனால் சந்திதிமருகல் கணவிலே கடிவி கொடுத்து குறிப்பிட்ட
இடத்தில் திருநீறு இருப்பதுபற்றி அவருக்குத் தெரிவித்து அதனைச்சென்று
எடுக்குமாறும் அருட்கட்டளை வழங்கிவிருந்தார். அவரும் மண்ணாகிலே
இருந்து இங்கே வந்து குறிப்பிட்ட அந்த இடத்திற்கு கணவிலே தெரி
வித்த அடைபாளத்தின்படி சென்று அந்தத் திருநீற்றை எடுத்தது நாளும்
அணிந்து மற்றவர்களுக்கும் வழங்கி சந்திதியானின் அருளை நினைத்து
ஆவந்தபரவசமடைந்தார்கள்.

பேரவையினால் நடாத்தப்படும் வெள்ளி நிகழ்வுகளிலும் மற்ற
றும் விஷேட நிகழ்வுகளிலும் சத்தியசாஸி சேவை நிலையத்தினர்
பணனை நிகழ்ச்சியை ஏமது ஆச்சரியத்தில் வழங்கிவருகின்றனர்.
சத்தியசாஸி சேவை நிலையங்களின் யாழ்மாவட்ட இணையாளராகக்
கடமையாற்றிக் கொண்டிருப்பவர். வடமராட்டியைச் சேர்ந்த திரு.
சேனாசிராசா அவர்கள் தற்பொழுது சத்தியசாஸி அமைப்பினால் சர்வ
தேசத்தியாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் ஆன்மீகக் கல்விச் செயற்பாட்.

★ இவ்வமையில் முகம் அழகு முடிவாகியில் உள்ளம் அழகு. ★

டினை எமது பிரதேசத்திற் செயற்படுக்துமதிதும் திரு. சேனாதிராசா அவர்கள் அக்கறையுடன் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இத்தகைய பணிகளில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற திரு. சேனாதிராசா அவர்களின் அக்கறையில் எமது பேரவை விடயம் தொடர்பாக அவரது மத்தியை நினைவய நிதி சந்திக்கச் செயற்பொழுதே மேற்படி கே. ஜி. வேக்ஸ்மன் அவர்களுக்கு கடந்த அந்த அற்புத அனுபவத்தை எமக்கு விளக்கமாக எடுத்துக் கூறினார்கள். இத்தச் சம்பவத்தை திரு. கே. ஜி. வேக்ஸ்மன் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியதுடன் நான் கிரிஸ்தவனாக இருந்தாலும் தனது உன்னுணர்வு சைவசாயத்தினேயே அதிகம் நாட்டம் கொண்டிருப்பதனைத் தனக்குத் தெரிவித்தது பற்றியும் திரு. சேனாதிராசா அவர்கள் எமக்கு எடுத்துக் கூறினார்கள்.

எமது சமயத்தையும் அதன் நிறுவனமும் எள்ளங்கி கொள்வாதவர்களும், உண்மையான பக்தர்களுக்கு இறைவனுடைய அருளும் ஆசீர்வாதமும் எப்பொழுதும் கிடைத்தே வருகின்றதென்பதை முழுமையாக உணராதவர்களும், மற்றும் பொருளாதாரத் தேவைகளுக்காக மாற்று மதங்களை நாடுகின்றவர்களும் எமது மத்தியில் வாழத்தான் செய்கின்றார்கள். எமது பிரதேசத்திற் மட்டுமன்றி இடம் பெயர்ந்து வெளி நாடுகளுக்குச் சென்றவர்கள் தற்பொழுது வெளிநாடுகளிலும் இத்தகைய மதம் மாறும் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதையும் அறியக்கூடியதாகவுள்ளது.

உலகத்தில் ஒப்பிட்டுக் கூற முடியாத உயர்ந்த உறவு முறையே தாய்க்கும் செய்க்கும் இடையில் நிலவும் உறவு முறையாகும் தாய்விட உயர்ந்தது உலகத்தில் எதுவுமே இருக்கமுடியாது. ஒரு தாய் உயிருடன் இருக்கும் பொழுது அதக்கத்தாயை நிராகரித்து இன்னொரு தாயை ஒருவன் நாடுவதைப் போன்றதே ஒருவன் ஒரு மதத்தை விட்டு இன்னொரு மதத்தை நாடுவதும்.

சந்திதி ஒரு அற்புதமானதலம். அங்கே அருள் பாயித்துக் கொண்டு இருக்கின்ற சந்திதி வேவன் தாயினும் மேலான அருளைத் தனது அடியார் களுக்கு வழங்குவதுடன் தனது அற்புதலீலைகளையும் அவர்களுக்குக்காட்டி வருகின்றான்.

இத்தகைய அருளையும், அற்புதத்தையும் அனுபவிப்பதற்கும் ஒரு பேறுவேண்டாமல்வரா? திரு. கே. ஜி. வேக்ஸ்மன் அவர்கள் மாற்று மதத்தவராக இருந்த பொழுதிலும் தாயன்புகொண்ட சந்தியியாவின் அவருக்கும் அந்தப் பேற்றினை வழங்கியுள்ளார் அல்லவா?

ஓம் முருகா!

ந. அரியரத்தினம்

★ குழந்தையின் பள்ளிக்கூடம் தாயின் இதயமே. ★

மூலக் ஆறுமுகநாவல் பெருமாள்

————— ❦ —————

ஒரு தாட்டிலே தோன்றுகின்ற பெரியார்களினாலே அந்த நாடு புகழ் பெறுகிறது. அதிலும் தமக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளராக வாழ்த்த, வாழ்கின்ற சான்றோர்களினால் அந்த நாடு இன்னுமின்னும் பெருமை பெறுகிறது.

" உன் பாலம் இவ்வுலகம்
 தமக்கென முயலா தோன்றான்
 பிறர்க்கென முயலுநர் உண்மையானே "

என்பது புறப்பாடலொன்று. இந்த வரிசையில் எம்மதுநாட்டுப் பெரியார்களில் முன்னணி பெறுமொருவராக நம் நல்லை நகர் ஆறுமுக நாவல் திகழ்கிறார்.

சைவ சமய நெறியின் சீர்திருத்தச் செம்மறும் தனித்த பொறிகுற மான நல்லை ஆறுமுகநாவலின் சைவப்பணி பொன்னெழுத்துக்களாற் பொறிகுறப் ப வேண்டிய கொன்றாகும்.

அன்று சமன நெறியின் அலைப்பினால் தமிழகமும் சிக்குண்ட போது தனித்த சமயஞரவர்களால் நால்வகுக்குப் பக்தி இயற்கம் பரிசாரம் தந்தது போல நம் யாழ்ப்பாணத்தையும், தென்னகத்தையும் கிறிஸ்தவ மக ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து மீட்டெடுத்த பெருமை ஐந்தாம் குரவராடிய ஆறுமுகநாவலையே சாரும்.

நால்வரும், பக்திதோய்த்த படுகங்களாற் சைவ எழுச்சிக்குப் பண்பாற்றியவாறு அன்று நம் ஆறுமுகநாவல் சைவசமயத்தைக் காத்து எழுச்சியுற வைக்கச் சைவப்பிரசங்க முயற்சையக் கையாண்டார். இக் காரணங்களினாலன்றோ நாம் அவரை ஐந்தாம் குரவரென்று ஏத்துவி றோம்.

சமுத்திலும் தமிழகத்திலும் அந்நியரால் ஆக்கினையின் ஆட்கொம், கிறிஸ்தவ மதத்தின் ஆக்கிரமிப்பும் விஞ்சிய காலம் அது. ஆக்கில மொழி அரசு கட்டிலைறி எம்மவர் மொழியை நசுக்க, கிறிஸ்தவமதமானது, சமுத கார்த்தாய் வீசிச் சைவநெறியை நிலை குவையச் செய்த காலம் அது. ஆம்! எமது இலத்தின் இதுள் பிடுக்த அந்த 19 ஆம் நூற்றாண்டின்

★ முன்னேறிச் செல், எப்போதும் முன்னோக்கியே நட. ★

முதற்பகுதிகள் தான் நாவலராம் உதயபாநு உதித்த காலம். அது 1821-ஆம் ஆண்டு பக்டிக்கு வித்தான ஞானப்பிரகாசர் பரம்பரையினு தித்த பாலனுக்குப் பரமன் நெறி பற்றிய பாடம் புகட்ட வேண்டுமா? கல்வி கேள்விகள் நிரம்பிய ஆறுமுகம் தமிழ் மொழி இலக்கண இலக்கி யமும் வடமொழியும் சுற்றுத்தேறி, மேற் கல்விக்காக யாழ்ப்பாணம் மத்திய ஆங்கில பாடசாலைக்குச் சென்றார். ஒரேயொரு ஆங்கிலக்கல் லாரியான அங்கு தான் பிற்றர்சேர்சிவல் னுரை அதுபராக விளங்கியவர். இலங்கையிற் சமயம் பரப்பவென்றே அனுப்பப்பட்ட பெரிய பாதிரி யார் அவர் நிரம்பிய அறிவாளி. விவேகியும் கூட.

ஆறுமுகத்தின் அறிவும் ஆற்றலும். அன்பும், அடக்கமும் தமிழ்ப் புலமையும், தன்னம்பிக்கையும் பாதிரியாரைக் கவர்ந்தன. கிறிஸ்தவ பிரசாரத்துக்குதவும் பைசின் மொழி பெயர்ப்புப்பணியும் ஆறுமுகத்தி டம் விடப்பட்டது. தனக்கொப்புவித்த பணிகளைப் பேர்சிவல் கல்லூரி யில் ஆசிரியராயிருந்த வேளையிலே ஆற்றிக் கொண்டிருந்த போது தான் அவருக்கு உண்மையான ஞானம் உதித்தது. எமது சிவநெயி வாழ இவ்வாறு பணி செய்ய ஆளில்லையா! கிறிஸ்தவருக்கு இருக்கும் சமய உணர்ச்சியில் உள்ளவாவது இன்றி இருக்கும் நாம் சிவத்துரோகி களாவ்வா? என்று எண்ணியது அவருள்ளம் உத்தியோகத்தவதும், இல் லற வாய்வையும், தம் செல்வங்களையும் சைவத்தினதும், தமிழினதும் வளர்ச்சிக்காகப் பரித்தியாகம் செய்ய உறுதி பூண்டார் நாவலர் பெரு மான். கிறிஸ்தவ பாதிரியார் கையாண்ட மார்க்கங்களையே சைவ எழுச்சிக்கும் பயன்படுத்தத் தொடங்கினார். இலவசக்கல்வி இயன்றவடி சலுகை, வறுமை ஒழிப்பு, சைவப்பிரசாரங்கள், கல்வி வசதிக்காகப் புத்தகங்களை வெளியிடுதல், சைவ ஆவாய்களிற பூணை அடிபாடுகளில் ரீர்நிறுத்தம் கண்டவப்பத்திரிகைகள் வெளியிடல் என்று இவ்வாறாக நாவலர் சைவப்பணிகள் விரிந்து சென்றன. அது பெரியதோர் விருட்ச மாகியது. [தொடரும் ---

M. S. ஸ்ரீதயானன்

மொழின் இலட்சியம் அளமறி.

நஞ்சுணி கண்டன் எந்தை

●●● ~~சென்னை நகராட்சி வெளியீடு~~ ●●●

இறைவனின் அன்புருத் கருவாயை எடுத்துக் கூறுவதற்கு விடமுண்டகண்டன் நஞ்சுணிகண்டன் ஆலம் அழகு செய்தான் என விழித்துப் பாடியுள்ளார்கள் நாயன்மார். அருளாற்றலையும் நித்தியத் தன்மையையும் விளக்குவது நீலகண்டம், மான், அக்கினி, உடுக்கை, கபாலம், பாசம், அங்குசம், சூலம், பரசு, வான் ஆகியவற்றைக் கரங்களில் ஏந்தி சடா முடியிற் பிறையறையும் கங்கைகளையும் மலர்களையும் தரித்து, பம்பு களுடன் கபால மாஸையும் விளங்க நிறைந்த நிமலர் ஆடல் வல்வனாகிய நடராஜப்பெருமான் எழுந்து வந்து ஆலகால விடத்தை ஏன் கண்டத்தில் வைத்திருக்க வேண்டும். தேவர்கட்கும் அசுரர்கட்கும் பகைமை உண்டாகி அநேகர் இறந்து போகவே இறைவனை மறந்த நிலையில் திருப்பாற் கடலைக் கடைந்து அமிர்தம் எடுத்தருந்தி நீண்டகாலம் வாழ்ந்து போகிடலாமென்ற விசித்திர அவாவினால் இச்செயலில் இறங்கினார்.

அதங்காரத்தின் விளைவாக கடலைக் கடைந்த போது சகலரும் பலியாகத் தகுந்த விடம் அல்லவா வந்தது. தேவர்கள் தமது பிழையை உணர்ந்து இறைவனிடம் சரணடைந்தனர். நல்வார் ஒருவர் உளரேல் அவர்பொருட்டு எல்லா ஜீவராசிகட்குந் கருணை புரியும் பரம்பொருள் தேவர்கட்கு மன்விப்பு வழங்கி யாவரும் நிறுத்த முடியாத அந்தக் கொடிய விடத்தை உள்ளும் புறமும் அல்லாமல் தன் திருக்கண்டத்திலே நிறுத்தியிட்டார். இதங்காரணமாக நீலகண்டன் என்னும் திருநாயத்தையப் பெற்றார்.

அந்த விடத்தை எடுத்து இறைவன் மிடற்றில் அடக்கா விடிவ் சகல உயிர்கட்கும் அனர்த்தத்தை யல்லவா உண்டாக்கி விடும். இதனை திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் "கணத்தெழுந்த வெண்திணை சூழ் கடலிலை நஞ்சு தன்மைத் திணைத்தணையாமிடற்றில் வைத்ததேவன் என்றும் கடலினில் அமுதோடு கலந்த நஞ்சை மிடற்றினில் அடக்கிய வேதியன்" என்றும் அப்பர் பெருமான் "கடலில் நஞ்சு அமுது உண்டவர் என விட்டால் உடலினார் கிடந்து யாழ்முனி பண்டமே" எனவும் கந்தரமூர்த்தி நாயனார் "ஆவத்தான் உகந்து அமுது செய்தான்" எனவும் மாணிக்கவாசக கவாயிகள் திவ்வையிற் அருளிய திருச்சாழற் பதிகத்தில் "ஆலாலம் உண்டலவேல் அன்று அயன், மால் உள்ளிட்ட மேலாயதேவர்"

கடன் பெறுவது நட்டிக்கு உகந்ததல்ல.

எல்லாம் வீடுவர் காண் சாழலோ எனவும் திருமுறைகளிற் பாடியுள்ளவை
 நடுகண்டகண்டர் திருக்கருணையை உணர்த்துகின்றன. எனவே, நாயன்
 மார் பாடிய திருமுறைகளால் இறைவன் வாங்கிய பாடல் கடைப்பிடித்து
 வருவது மிகவும் சாகசத்திற்கு விடயமாகும். மேலும் முன்னோர் காட்டிய
 நன்வழிகளைப் பின்பற்றி வாழ்ந்தால் இறைவன் திருக்கருணை எமக்கும்
 கிடைக்கும்.

தொகுப்பு :
 க. சிவசங்கரநாதன்

எதில் நாட்டம் வேண்டும்

அறநூல்களில் கூறப்படும் கருத்துக்களை அறிந்து கொள்வ
 திறும், தெரிந்து கொள்வதிலும் உள்ள நாட்டம் குறைவடைந்து
 சொல்வதால் தான் சமுதாயத்தில் அறதிற்கு புறம்பான செயற்
 பாடுகள் அதிகரித்துச் செல்கிறது.

கந்தபுராணம், பாரதம், கம்பராமாயணம் போன்ற அறநூல்
 களை வேலை செய்கின்றவர்கள் கூட துலா மிகிட்டுன்ற இடந்
 திறும், கருட்டு சுற்றுலின்ற இடந்கிலும், வேலை செய்த
 படியே அவற்றை அறிந்துகொள்வதற்கு ஏற்ற ஒழுங்குகளை
 ஏற்று முன்னோர்கள் செய்து அவற்றை அறிந்து கொள்வதில்
 நாட்டம் காட்டினர். இன்று இளம் சமுதாயத்தினர் மட்டு
 மன்றி பெற்றோர்கள் கூட இவற்றில் நாட்டமற்றவர்களாகக்
 காணப்படுகின்றனர். இந்த நிலையில் ஞானஸ்கடரில் வெளி
 வந்துகொண்டிருக்கின்ற பாரதக் கதைகளும், மூலைய ஆதீகர்
 கருத்துக்களும் பெற்றோருக்கும், இளம் சமுதாயத்தினருக்கும்
 அறக்கருத்துக்களில் நாட்டத்தை ஏற்படுத்த உதவுகின்றது.

ஸ்பீபி மாத மன் வெளியீட்டில்
 சென்னை செல்வர் ஆற்திருமுருகன்

ஞானசகடர் வாசகர்க்கிடையிலான போட்டி வினாக்கள் - 1999

1. மலிவிலாகன சுவாமிகள் தென் இந்தியாவிற்குச் சென்று அங்கே யாரைத் தன்னுடைய குருவாகக் கொண்டிருந்தார்?
2. யாழ்ப்பாணத்திலே அரசர்கள் பெயரில் இயற்றப்பட்ட இரு வைத்திய நூல்களின் பெயர்களும் எவை?
3. "ஞான பண்டித கவானித்தமி" இந்த விருது யாரால் யாருக்கு வழங்கப்பட்டது?
4. விசித்திரமான அம்சங்களுடன், சுடிய விநாயகர் விக்ரமங்கள் காணப்படும் நாடுகள் மூன்றைக் குறிப்பிடுக? (இவங்கை, இந்தியா தவிர)
5. தனது வயது பெருநிரலை வெட்டி குருவிற்குத் தட்சணையாக வழங்கியவர் யார்?
6. சந்திரியான் ஆசிரியத்தில் அறுபத்துஐந்து குருபுரை மண்டபம் ஒன்று கட்டப்பட்டுள்ளது. இது யாருடைய நினைவாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது?
7. அரிசி ஏவலாகிய முடிவடைந்து விட்டது. அடியார்கள் கட்டம் வந்து கொண்டிருக்கின்றதே என்று கவலைப்பட்ட சுவாமிகள் பக்கத்தில் இருக்கும் பி. நொ. சு. சங்கக்கடையில் கடனாக ஒருமுறை அரிசியை வாய்க்குவதற்கு ஆயத்தமாகின்றார். அப்பொழுது "ஒருமுறை அரிசி கொண்டு வந்திருக்கின்றேன். அதை உங்கள் கொண்டர்களையிட்டு இறக்குங்கள்" இந்தச் சம்பவம் இடம் பெற்ற சித்திரைக்குறிப்பிட்டு அவ்வாறு அரிசியைக் கொண்டு வந்தவர் பெயரையும் குறிப்பிடுக?
8. இளவெலிகளை நிரப்பும்
மொகந் தவிர்த்துள்
..... அருவாசலா

9. "பாண்டிநாடு ஒரு சமம் மட்டிலஞ்சமாக இதுவரை பெற்றுக் கொள்ள வில்லை" இது யாரார் கூறுப்பட்டது? எந்தச் சந்தர்ப்பத்திற் கூறப்பட்டது?
10. நல்லூரில் உள்ள திருஞ்ஞானசம்பந்தர் ஆலயம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பொழுது தென் இந்தியாவிலிருந்து புனிதப் பொருட்களாக அங்கே கொண்டுவரப்பட்ட பொருள்கள் எவை?
11. தெருப்பாற்றில் நயிர்ப்பாலம் போட்ட கணதபோலும் என்னும் உலவைய எதற்காக எடுத்தாவப்பட்டுள்ளது?
12. சிவனுக்கும், விநாயகருக்கும் ஐய்முகம் உள்ளன. வேறொருவர் ஐய்முகம் உடையவர் அவர் யார்?
13. தமது பூணூலின் முடிவில் நடராஜப் பெருமானது திருச்சிலம் பொலியைக் கேட்டு மடிந்திருந்த மெய்யடியார் யார்?
14. தலைநிலை யாகத்தின்போது அதோர வீரபத்திரர் யாககாலையில் சார்த்திவைத்த சிவதனு ஸ்ரீமந்தாராயணரின் மீது விழுந்தமையினால் நேரிந்த குற்றம் எவ்வளம் பரிசீலிக்கப்படும் என்று சிவபிரான் அருளிச் செய்தார்?
15. வீமனுக்குப் படுனாரிரம் யாவைப்பலம் உண்டாதற்கான இரச பாணம் கொடுத்தவர்கள் யார்?
16. இலக்குமிதேவி முனிவர் ஒருவரிடத்தே தன் அருளாட்சியைச் செலுத்திக் கொண்டு அதனை மங்களம் ஒருவரிடத்தே துவங்கச் செய்திருக்கிறாள். அம்மன்னன் யார்?
17. பாரதப் போர்க்களக்காட்சியை அரண்மனையிலிருந்தவாறே காண்பதற்கான அக்கடப் பார்வையைத் தருவதாகக் கண்ணன் கூறிய போது அது வேண்டாமென மறுத்துரைத்தவர் யார்?
18. துரோணாச்சாரியாரால் அருச்சுனனுக்கு வழங்கப்பட்ட அஸ்திரம் யாது?
19. மண்கரையும், மணல் கரையாது என்னும் எடுத்துக்காட்டு எதற்காக ஆளப்பட்டுள்ளது?
20. சரவணனுக்கு முனி பத்திரியர் அறுவர் யிருமுலைப்பாலுட்டியிருக்கின்றனர். அவர்கள் எப்பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றனர்?

அகநடை இல்லாமல் பணியாற்று.

21. வேட்டியை உலரச் செய்யும் சூரியஒளி சூரியகாந்தக் கல்லின் மூலம் படச்செய்கின்ற போது வேட்டி பொருண்டு விடுகின்றது என்னும் எடுத்துக்காட்டு எதற்காக ஆவப்பட்டுள்ளது?
22. "ராம" நரம ஜெபத்தால் கொள்ளைக்காரன் ஒருவன் மாமுனிவராகிவான். அம்முனி பெயரென்ன?
23. "திவேதனப் பொருள் என்ன வந்தாலும் அதைச் சுவாமிக்கு என்று வை" நாலாகப் படுத்தி மூன்று பங்களையும் அளித்துக் குவித்து விட்டுக் ககவைத்திறந்து கர்ப்பூரத்தைக் கொளுத்திவிட்டு" இது யார், யாருக்குக் கூறியது?
24. ஐயகை இலிங்கங்கள் எவை?
25. அன்னம் பகிர்ந்து இங்கு அவைத்தேரிக்கு என்று தொடரும் பாடல் யாரால் எந்த நோக்கத்திற்காக பாடப்பட்டது?

அறுபடை வீட்டின் தத்துவம்

- ★ தெய்வயானையை மறைத்து உலன்னாமாக விளங்கும் தலம் திருப்பரங்குன்றம்.
- ★ சிந்தனையாலிய அலைகள் வந்து திருக்கோரிலின் மதிற் புறத்தேமேமதி, அலைபாயும் துன்பங்களைத் தடைத்தெரியும் இடம் திருச்செந்தூர்.
- ★ ஞான தண்டபாணியாகக் காட்சி அளிக்கின்ற யோகத்தலம் திருவாவினன்குடி.
- ★ தந்தைக்கு இதமாக ஐம் என்பதன் உட்பொருளை உப தேரித்த திருத்தலம், திருகேரகம் (சுவாமிமலை)
- ★ சல்லாபமாகக் குறிஞ்சி நிலமாகிய மலைகளில் விணையாடுகின்றதலம் - திருத்தணி.
- ★ வினோதம் - பொழுது போக்காக ஞானப்பழம் உதிர்கின்ற சச்சிதானந்த சோலையாக விளங்குவது பழமுதிர்ரோலை

★ பயங்கரமணி பகைவன் மனம். ★

வாசகர் போட்டிக்கான விதிகள்

1. போட்டியில் எவரும் பங்குபற்றுலாம். ஒருவர் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட விடைகளையும் எழுதி அனுப்பலாம். ஆனால் அவை தனித்தனி யாக அனுப்பப்பட வேண்டும்.
2. மலரில் இணைக்கப்பட்டுள்ள வினாக்களுக்கூடுதலாக இலக்கங்களாத் தெளிவாக எழுதி அளித்திருக்கிற விடைகளை மட்டுமே எழுதினாற் போதுமானது

விடைகள் குறுக்குமாகவும், எழுத்துக்கள் தெளிவாகவும் இருக்க வேண்டும்.
3. விடைகளை அச்சிடுவதோ, பிரதி செய்வதோ, போட்டி போட்டி எடுப்பதோ அனுமதிக்கப்படவில்லை.
4. போட்டியிற் பங்கு பற்றுபவர்கள் தங்கள் முற்பெயர், விவரம், வயது என்பவற்றை மறக்காது குறிப்பிடவும்.
5. வெளிவந்த நாளாக்கடர் மலர்களிலிருந்தே வினாக்கள் எடுக்கப்பட்டுள்ளதால் விடைகளும் மலருக்கே இரத்தே எடுக்கப்பட வேண்டும்.
6. சரியான விடைகளை எழுதும் வாசகர்களில் வெற்றியீட்டும் அதிஸ்டசாஸிகளைச் சபை தெரிவுசெய்யும்.
7. முதல் மூன்று அதிகாட்சாஸிகளுடன் மேலும் பத்துப்பேருக்கு ஆறுதற்பரிசில்களும் வழங்கப்படும். வெற்றியீட்டியோருக்கூடுதலாக பரிசில்கள் நூனாக்கடரின் 2000 ஆம் ஆண்டு கைமாத மலர் வெளியீடு நடைபெறும் நாயிற்றுக்கிழமை (30 - 01 - 2000 இல்) வழங்கப்படும்.

வெற்றிபெறும் அதிகாட்சாஸிகளுக்கு முடிபுகள் தபாலில் அறிவிக்கப்படும் ஆகவே போட்டியிற் பங்குபற்றுலோர் தமது வீட்டு முகவரியைத் தவறாது தெளிவாக விடைத்தாயிற் குறிப்பிடவும்.
8. விண்ணப்பங்களை வாசகர் போட்டிக்கு சந்தியியால் ஆச்சிரமசைவ கவை பன்யாட்டுப் பேரவை சொல்வச்சந்திடு தொண்டையாஸாறு என்ற முகவரிக்கு 05 - 01 - 2000 இற்கு முன்பு தபால் முல்மொ தேரினோ கையளிக்கலாம்.

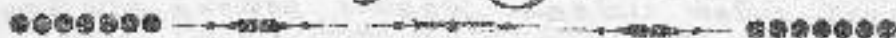
○ ★ ○ ★ ○

உணர்ச்சிகள வெளிக்காட்டுதல் ஆகாது.

வாசகர் வழங்கும் வாசகம்

இடைக்காலத்தில் சைவ சாயத்ததைக் காத்துப் புத்துயிர் பெறச் செய்தவர்கள் நாவல்கரசர், சம்பந்தர், கந்தர், வாதலூர் ஆகிய நான்கு சாய குரவருமாவர்.

இவருள்ளும் அறிவு நிலையாகிய நான்குதொண்டினால் தனிச் சிறப்பு எய்தியவர், வாதலூர்.

இவரைத் திருவாதலூர் ஆளுடைய அடிகள், மணிமொழிப் பெருமானார் என்றெல்லாம் போற்றுவர்.

வைகைப் பெருகுதிக்கரையில் ஓவ்வாத புகழூடையதாய் விவங்கியது திருவாதலூர். அங்கு அந்தணர் குலத்தில் வாதலூரடிகள் அவதரித்தார். பதினாறு ஆண்டுகளுக்கும் மேல் எண்ணெண் கலைகளிலும் தேர்ந்து தீர் நார்.

இதனைக் கேள்வியுற்றான் மன்னன் அரிமர்த்தன பாண்டியன். உடனே வாதலூரைக் தன் அமைச்சு அழைத்து வந்து முதலமைச்சராகிய மேம்படுத்தினான். அடிகளும் மன்னனுக்குக் "கண்ணும் கவசமுமாக" நின்று பணிபுரிந்தார். ஆறிலும் அவரது ஆற்றலுக்கில், இறையருளைப் பெற்று, மெய்ப்பொருளை உணர்ந்து, பேரின்ப நிலையை அடைய வேண்டுகொண்ட நாட்டமே வேர் கொண்டது.

அந்நிலையில் பாண்டியன் அவரைப் பெரும்பொருள் கொண்டு சென்று கடத்துவதில் வெரிநாடுகளிலிருந்து வந்திறங்கும் குறுவர்களில் தங்கள் சைவியத்துக்குப் பயன்படுத்திக் உயர்ந்த ஐரதிக் குகைகளை வாங்கிவருமாறு பணித்தான். வாதலூருக்கு எல்லையில்லா மகிழ்ச்சி. அறிவல் பொறுப்புக்களிலிருந்து விடுபட்டுச் செல்ல இறையவன் தந்த வாய்ப்பாக அது அமைந்தது. அவர் படைவீரர் சூழமணிச்சிங்கை எழிப் புறப்பட்டார்.

திருப்பெருந்தறை எனும் திருத்தலத்தை அடைந்தார். அங்கே சிவரவயத்துக்குச் சென்று வணங்கிவிட்டுக் கோயிலை வலம் வந்தார். அவருக்கு முன்பாகவே இறையவர் அவரை ஆட்கொண்டி அருவக் காத்திருந்தார். எங்கனம்? அந்தணர் குலம் கண்ட குருவின் வடிவில் பூங் கொத்துக்கள் நெருங்கிய குருந்த மரத்தடியில் அமர்ந்திருந்தார். கற்றிலும் மாணவர் பாடம் கேட்டிருந்தனர்.

★ நேற்றுமையில் ஒற்றினம் என்பதுதான் இயற்கையின் நிபந்தி. ★

வாதஜூர் தொலைவிலேயே இக்காட்சியைக் கண்டார். நெஞ்சில் இனமறியாத கலிப்பு பொங்க, 'தெருப்பிலிடு வெண்வையென' உருகி நின்றார். விழிகள் பளித்தன. இத்தனை நாளாகத் தாம் தேடிவந்த ஆசானைக் கண்டுநொண்ட ஆனந்தத்தில், 'தாய்ப் பகவைக் கண்ட சேய்க்கவ்வென' ஓடோடிச் சென்று இறைவன் பாதங்களில் வீழ்ந்து தொழுதார். ஆண்டவனும் அவரை வாரியெடுத்த அமரச்செய்து திருவைத் தெழுந்ததை அவருக்கு ஐதியருளினார். வாதஜூர் கண்கலில் தீர் மல்க இறைமொட்ட திருத்தைத் தீர்க்கியதில் பாடித் துழிக்கலானார்.

அவ்வது பாசின் இனிமையில் தோய்ந்த இறைவனே. 'சொல்லாடிய மணியினைப் பூரண அன்பாம் வடத்திலி கோத்துப் பாமாலையாக்கி அழுது அழுது சாத்தும்' அம்மெய்யன்பருக்கு 'மாணிக்கவாசகர்' எனப் பெயரிட்டார். வாதஜூர், மாணிக்கவாசகராவார். பின் மணிகாசகர் பாடியவார் - அதுவே ஒரு வாசகத்துக்கும் உருகாத கல்மனத்தையும் உருக்கவில்ல 'திருவாசகம்' எனும் தேன், அது ஒரு பக்தியணுவும் அமுதக் கவசம். சிவரீராவே அந்தவரைக வந்து திருவாசகத்தை எட்டில் எழுதி இவ்வுலகிற்குக் கிடைக்கச் செய்தான். ருளின் அனுமைக்கும் பெருமைக்கும் அது ஒன்றே தல்ல சான்றுமாம்! "தமச்சிவாய வாழ்க! நாதன்நான் வாழ்க! இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் தீங்கரதான் தான்வாழ்க!....." என்று தமது உள்ளத்தை, உணர்வை, அறிவை, நினைவை முழுமையாகப் பற்றிக்கொண்ட மலரின் ஐந்தெழுந்ததை முதலாகக் கொண்ட சிவ புராணத்துடன் தொடங்குகிறது, திருவாசகம்.

'இறைவனை நோக்கி ஓடி எடுத்து வைப்புகள்: அவன் ஓடோடி வருவான்' என்பர் சான்றோர். அன்பால் நன்னை நினைத்த மாதிரித் தில் அடியாரது உள்ளத் தாமரை மலரில் அவர் எண்ணிய வடிவில் விரைந்து வந்து அமரும் பண்டினன், இறைவன் என்பதைத் திருவள்ளுவரும் "மலர்பிசை யேகொன்," என்ற அடைமொழியில் உணர்த்தக் காண்டிறோம். இந்த வலிமைக் குணமே, அடியவர்க்கு அஞர் செய்யத் துடிக்கும் இறைப்பண்பே திருவாசகத்தின் உடையழையாக விளங்குகிறது.

வாசகருக்கு வலியத் திருவருள் புரிந்ததோடு ஆண்டவன் நிற்க வில்லை. பாண்டியனும் இப்பாரில் உன்னோரும் மெய்யன்பரான மாணிக்க வாசகரின் பெருமையை உணரப் பல திருவிளையாடல்களையும் புரிந்தார். அவற்றுள் ஒன்று காட்டுநகரணாக் குதிரைகளாக்கிப் பாண்டிய னிடம் கொண்டதது வழங்கியதாலும்.

ஆனால் இரவில் அப்பரிசொல்லாம் மீண்டும் நிகளாகி ஊரெல் லாம் நாசம் விளைவித்தன. அரிமர்த்தனன் வெகுண்டு வாசகரைத் தன்

★ அகன்று இருந்தால் நீண்ட உறவு. ★

புக்க முற்பட்டார். "கல்லாத் கடைவேலை ஆட தொண்ட மித்தாவே? என்று கலியாழைத்தார் மணிவாசகர். உடனே வைணவநதியில் பெரு வெள்ளம் பெருக்கெடுத்தோடச் செய்தான் சகஸ்.

கமக்கு முல்வர் தம்மைப் போன்ற சிவையார்க்காகவும் ஏனைய உயி ரினங்களுக்காகவும் சிவபெருமான் தாயாய், தந்தையாய், தோழனாய், தொண்டருக்குத் தொண்டவாய், பல்வேறு வடிவங்களில் வந்து அருள் புரிய ஆடிய திருவிளையாடல்களையெல்லாம் வாசகப் பெருமான் பாடிப்போற்றுகிறார். அவற்றின் மூலம் அவர் வளமுறுத்த ள்ளையும் உண்மை என்ன? " வேண்டத் தக்கது அறிவோய் நீ வேண்ட முறவுதம் தருவாய் நீ " என்றபடி நாம் பெறத்தக்கதை அறிந்து வழங்கும் அருளாளனே சிவபெருமான். அவன் தன்னை அன்போடு ழிவைப்பவர்க் கெல்லாம் அருளைவாரி வழங்கக் காத்திருக்கிறான். எனவே, உலக ஆசா பாசங்களாகிய கல்விகளுக்குள் சிக்கலாகாது; இறைவன் திருவடித் தாமரைகளை மனத்தில் கொண்டு அவனது நெறியில் நிற்பதே மாணிடப் பிறையின் பயன் என்கிறார் வாசகப் பெருமான்.

தொகுப்பு:

சுந்திரியான் ஆச்சிரமம்

வலம்புரிச் சங்கிலி நிறப்பு

வலம்புரிச் சங்கு வைத்திருக்கும் வீட்டில் வற்றாத செல்வம் வந்துசேரும். ஏனெனில் வலம்புரிச் சங்கில் மகாலட்சுமி வாசம் கொடுக்கிறாள் என்பது பெரியோர்களின் கருத்தாகும். அதனால் அனைத்துச் செல்வங்களும் வலம்புரிச் சங்குள்ள இடத்தில் நீக் காமல் நிறைந்து ளளரும்.

முல்வர்யங்களை அள்ளி வழங்க வல்ல வலம்புரிச் சங்கு சிடைப்பது அரிது. ஆசிரந்திரிதம் மேலான மகோன்னதம் ஒரு வலம்புரிச் சங்கிற்கு உண்டு.

மிகவும் நெருந்த மனிதன் அன்புள்ளவன்,

விபூதியின் மகத்துவம்

இவ்வொரு சமயத்திற்கும் சமயக்குறிகள் இருக்கின்றன. சமயக் குறிகள் அருவாயுள்ள கடவுளை அறிவுறுத்தி உணர்த்துவன. சைவசமயிகளுக்கூரிய சிவசின்னங்களைக் விபூதியும் உருத்திராக்கமும் விளக்குகின்றன. யாகங்கள் செய்கின்றபோது ஸீமார்த்தங்களும் மற்றவர்களும் மேலாய்ந்துவிடுத்து ஏடுக்கப்பட்ட பஸ்மத்தை அணிவின்றனர். விபூதியை குழைத்து கிரிபுல்டரமாக - மூக்குறியாக இட்டுக்கொள்வதற்கு வேகங்க விளை மந்திரங்கள் உரிசுவாறு கூறப்பட்டுள்ளன. வைஷ்ணவர்களும் பஞ்சராத்திர தீட்சையின்போது வேறாமபஸ்மத்தை இட்டுக்கொள்ளின்றனர். இவ்விதம் நோக்கும்போது வேதசாந்திரமுடையது எனக் கொள்ளப்படுகின்றது.

“பரமசிவனமலன் பக்தர்க்குச் சின்ன முரு உடலில் கண்டுகையும் தீறும்” என சைவசமயநெறி செப்புகின்றது. விவபெருமாளிடம் மெய்யன்புடையவர்கள் சிவசின்னங்களைக் கூராமல் அணிதல் வேண்டும். சிவசின்னங்களை அணிவதனால் தான் உள்ளும் புறமும் தூய்மை அடைகிறோம்.

மந்திரமாய், கந்திரமாய், சுந்திரமாய், ஞானந்திரவதாய், பூச இண்தாய், நேரயானைத் தீர்ப்பதாய் விளக்கும் விபூதியின் மகத்துவத்தை வேதத்திலுள்ள பாங்கினை தமிழ்மன்றையில் சமயஞானர்கள் இனிது விளக்கிப் போற்றிப் பாடிள்ளார்கள்.

“ஸ்ரீகரம்ச பகீகரம்ச ரோக சோக நிவாரணம்
மோதே விகீகரம் புன்மயம் பஸ்மத்தைவேக்ய சாதனம்

தூய்மையானதும் மங்களத்தைச் செய்யக்கூடியதும் தோய்களையும் தூக்கங்களையும் போக்கடிக்கக்கூடியதும் மேலானதும் மூவுவகத்திற்கும் சாதனமானதும் எல்லா உலகங்களையும் விகரிக்கக்கூடியதுமான விபூதி என விபூதியின் பெருமையை மேற்குறிப்பிட்ட பாடலும் விளக்குகிறது.

★ ஓருவின் பேச்சிலிருந்து உள்ளன்பு அறியலாம். ★

விபூதி, திருந்து, பசிதம், பால்மம், சாரம், என பல பெயர் கொண்டு அழைக்கப்படும். இவ்விதம் பல பெயர்கள் கொண்டு அழைக்கப்படும் விபூதி, சுற்பம், அலுகற்பம், உபகற்பம், அகற்பம், என நால்வகைப்படும் விபூதி தரிக்குந் முறையானது உத்தரான்கர், திரிபுண்டரம் என இரு வகைப்படும். முன்னூறிரல்களால் பூசும் முக்குறிகள் ஆனவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களையும் நீக்கி ஞானம் பெற்றமைக்கு அறிதிற்பாரும்.

“நீதி யறிவும் பகமலத்தை நீக்கி ஒரு தந்திரிகாட்டி திற்பது திருவேண் ‘வீறு’ என சிதம்பர கவாயிகள் செய்துமார். ஆனவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களையும் சிவலாவதெருப்பாற் சுட்டெரித்து புனித வெண்ணிலையை ஆன்மா அடைவதே மாலிட வாய்க்கையின் முடிந்த பெரும்பயன் என்பதனை இது நினைப்புகின்றது. “பூசும் நீறுபோல் உள்ளும் புனிதர்கள்” என சேக்கிழார் விபூதி அணிபவர்களைப் போற்றிக் கூறியுள்ளார். ‘மந்திரம் நமச்சிவாயவாக நீறணியப் பெற்றால் வெந்தலும் வினையும் நோயும் வெவ்வழல் விறகிட்டனகற’ என அப்பர் கவாயிகளும் நீறணிவதால் ஏற்படும் நன்மை பற்றிக் கூறியுள்ளார். “நீறுவலா தெற்றிபாழ்” என தமிழ் மூதாட்டியும் வழியுள்ளமை நோக்கத்தக்கது. மண்ணிலே பிறந்து மண்ணாவதைக் குறிப்பதாகவும் இது அமைகின்றது. பட்டினத்தடியுள்ளாரும் முடிசார்ந்த வாழ்வினை நினைப்பதல்லால் பெரவ்வினம்பலவன் அடி சார்ந்து நாமுய்ய வேண்டுமென்றேயறிவாரில்லையே என வினவுவதும் நோக்கத்தக்கது.

குழந்தையின் நோய்க்குத் தாய் மருந்துன்பதுபோல மலைபோல் குவிந்துகிடக்கும் நம் வினைச்சுமைமரானது தவியாய் நாம் அவிதும் நீறு மட்டும் அதனைப் பொடியாக்கப் போகாது என்று சிவபிரான் நம்பிது கொண்ட பெருங்கருணையினால் திருந்து நிறையத் தம் உடலெங்கும் பூசுகிறார் என சிவபிரானின் பெருங்கருணைத்திறன் இயம்பப்படுகின்றது. பணிவார் வினையைப் போக்க திருந்து அணியும் சிவபிரான் எனவும் வினைவளம் நீறெழ நீறணி அம்பலவன் எனவும் திருச்சிற்றுப்பலக் கோணையார் கூறுவதும் நோக்கத்தக்கதாகும்.

காடுடைய கடலைப்பொடி பூசும் உள்ளம்கவர் கர்வன் என்ற கூற்றினிற்கு ழப்ப காடுவெவ்வநாறர் ஆவயத்தில் அர்த்தஜாமப் பூதை யிற்த முன்பாக கடலைப்பொடியினை இறைவனுக்கு சாத்தும் ழுங்கம் இன்றும் நிகழ்ந்து வருவதனை நாம் காணலாம்.

இவ்விதம் வல்லாச் சிறப்புக்களும் பொருந்திய விபூதியை அணித்து சமய வாழ்வினை ஐயத்தொண்டு மேன்மையடைவோமாக.

“மேன்மை கொள் வவநீதி விவக்குக உலகமெல்லாம்”

சுபுகமணி சி. சி. வரதராசா

கடமைபாற் செய்வதே பெரும் புகழுக்கு வழி.

விரதத்தின் மகிமை

61 மது உடல் நோயையும் உள்ளதது நோயையும் தீர்க்கக்கூடிய வல்லமை உள்ளவன் இறைவனே. இதனை நன்கு உணர்ந்து இறைவன் அருளைப் பெறுவதற்காக பலவிரதங்கள் அதுஷ்டித்து அந்த விரதங்கள் மூலம் தமது துன்பங்களைப் போக்கியவர்களில் பாம்பன் சுவாமிகள் உயர்வான இடத்தைப்பெறுகின்றார். ஒருமுறை பாம்பன் சுவாமிகளின் டைய முறித்த கால் எலும்பை குணப்படுத்துவதற்காக வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டார் அங்கே அவருடைய முறித்த கால் எலும்பு குணப் பட வேண்டுமானால் அவர் அதுவரை உப்பில்லாமல் உணவு அருந்துந் திரத நிலையை மாற்றி உவளில் உப்பை சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். என வைத்தியர்கள் ஆலோசனை கூறினர். ஆனால் பாம்பன் சுவாமிகள் தவறு உரிர் போன்றும் அந்த விரத நிலையைக் கைவிடப் போவ தில்லை எனக்கூறி அந்த ஆலோசனையை ஏற்கமறுத்துவிட்டார்.

தான் விரதமிருந்து தினமும் வணங்குகின்ற முருகப்பெருமானு டைய அருளையை விடவர் தனது நோயைக் குணப்படுத்தக்கூடிய ஆற் றல் இந்த உப்புக்கு உண்டா என தனது மனதிற்குள் நினைத்துச் சிரித் துக்கொண்ட சுவாமிகள் முருகப்பெருமானை நினைத்து உள்ளம் உருகிப் பாடிய 30 பாடல்களை சன்முகக் கவசமாகும். இந்த முப்பது பாடல்க ளையும் பாடிமுடித்தபின் சுவாமிகள் தன்னை மறந்து நித்திரை செய்ய தார்கள் அடுத்தநாள் காலையில் குணப்படுத்த முடியாது என வயத்தி யர்கள் கருவிய நோய் குணப்பட்டு துமட்டுமன்றி வைத்தியர்கள் அதிச யப்பட்டு அவரை வணங்கும் வகையில் அவர் சாதாரண ஆள்போல நட மாடும் ஆற்றலையும் முருகப்பெருமான் அவருக்கு வழங்கி அருளினார்.

சந்திரஷ்டிகால நிரம்புர் சொற்கொழிவில்
ஆரியர் வெநாதன் அவர்கள்

அளவுக்கு மீறிய செல்வமும் ஆபத்தானது அளவுக்கு மீறிய
வறுமையும் ஆபத்தானது. இரண்டுமே மனிதர்களை ஒழிக்கப்
கெட்டவர்களாக மாற்றிவிடும்.

சொருமை என்பது மட்டங்கள் உடைமை அல்ல.

திருநாவுக்கரசர் கூறும் ஐந்து உண்மைகள்

சிவபிரானை வேண்டுவதாயும் தன் குறைகளைத் தெரிவிப்பதாயும் அமைந்தவை போலவே மலரிதர் ஈடு அயிவுறுத்துவதாயும் தனது அறிவுறுபவ உண்மைகளை எடுத்துக் கூறுவதாயும் கூட திருநாவுக்கரசரின் பல தேவாரங்கள் விளங்குகின்றன.

வேதங்களின் சிறப்பைக் கூறும்போது நமது வாழ்வின் அநுபவத் தாழ்வு நமது விவேகத்தின் அநுமாதத்தாலும் அறிய இயலாத உண்மைகளைக் கூறுவது வேதம் என்பார். இந்த அடிப்படையில் நமது அநுபவத்தாழ்வு விவேகத்தாழ்வும் அறிய இயலாத பல உண்மைகளை திருநாவுக்கரசர் திருநாமம் அநுசொல்லத்தும் ரொப்பாரத்தில் எதைத் தொடங்கும் திருத்தாண்டகத்தின் மூலம் பகிரங்கியுத்தியுள்ளார்.

இத் திருத்தாண்டகத்தின் மூலம் ஐந்து உண்மைகளை நாவுக்கரசர் கூறியுள்ளார். ஐந்தில் முதலாவதாக உள்ளது சிவபெருமானின் திருநாமமும் ஐந்தெழுந்தை செப்புதல் - கூறுதல் வேண்டும் என்பதும்.

மனிதன் நரவினால் தீமைகளை அதிகம் செய்கிறான். புறக் கூறுதல், பொய்கூறுதல், கோங்கூறுதல், வீண்கார்த்தக கூறுதல், தற்பெருமை கூறுதல் முதலியவ்வாக நரவினால் செய்யும் தீமைகளை நரவினரால் நீக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே முதலாவதாக நரவினரால் செய்ய வேண்டிய நாமம் கூறுதலை திருநாவுக்கரசர் முதலாவதாகக் கூறியுள்ளார் போலும்.

தீவண்ணர் திறமொருகால் பேசல் அடுத்த விடயமாகும். நாமம் செப்பல் தனித்த முயற்சி தீவண்ணர் திறமொருகால் பேசல் என்பது இரண்டாமவது - தீவண் - பிறர் பண்படவேனா தொடர்புபடும் செயலாகும். அதிர்வுடன் தன் இரகனை அல்லது தன் அநுபவம் பற்றி நிகழ்வதுமாகும். இச்செயலால் தாழ்வும் பிறரும் சிவராயமாகத் சிவசம்பந்தமுறல் சைவாமயி யாதல் உறுதியாகும். தீவண்ணர் திறம் ஒருகால் பேசல் என்பதிலும் ஒருகாலும் திருக்கோயில் நுழாரரால் என்பதிலும் ஒருகால் - என்ற சொல் வாட்சி இடம்பெறுகிறது. இது பங்கால் - பலதடவை நிகழவேண்டும் என்பதை குறிக்கின்றது. சொந்தமாக - புதுபயமாக ஒரு அநுபவம் அடைந்தவர் அது நோயரயிருக்கலாம். அல்லது வெளிப்பாடு பாயணமாயிருக்கலாம் -

மனநதான் மலிதனுடைய காவல்காரன்.

தம் அறுபுவத்தைப் பலரிடமும் திரும்பத் திரும்பக் கூறுதலில் சளிப்படை யானை மட்டுமன்றி லாகக்கூறுறதும் கூட வழமை. இத்தன்மை சிவபெரு மானின் அருளியல்புநளைக் கூறுதலில் இடம்பெற வேண்டும் என்னவே அப்படியான நாய தெய்வீக வாழ்க்கையும் வலியுறுத்தப்பட்டதாகின்றது.

ஒருகாலும் திருக்கேரையில் சூழல் என்பது மூன்றாவது விடய மாகும். நம்மில் பலர் வலம் வருதலை அரும் செயலாக மதிப்பதில்லை.

பண்ணிவேர் மொழியாள் வளத்தொடங்கும் தேவாரத்தில் மண் ணிவாரர் வலம் செய் மறைக்காடரோ என்கிறார் திருநாவுக்கரசர் இதே பதிகத்தில் விண்ணினார் லிரும்பி எதிர்கொள்ளவே மண்ணினார் வலம் செய் மறைக்காடரோ என்றும் குறிப்பிடுவர். ஆவயவழிபாட்டு முறை பற்றிக் குறிப்பிடும் நாவலர் பெருமானும் இரண்டாம் சைவ வினாவிடை 325ம் வினாவுக்கு விடை எழுதும் போது " மூன்று தரமாளினும் ஐந்து தரமாளினும் ஏழ் தரமாளினும் ஒன்பது தரமாளினும் பதினைந்து தரமாளினும் இறப்பத்தொரு தரமாளினும் பிரதக்ஷினம் பண்ணி மீண்டும் சன்னிதாளத்திலே நமஸ்காரம் பண்ணல் வேண்டும்" என்கிறார்.

தினமும் ஆறுகாலப்பூசை நடைபெறும் ஆலய ஒழுங்கிற்கு ஏற்ப அதிகாலை, காலை, நண்பகல், முன்மாலை, மாலை, இரவு என ஆறு முறை வலம்வர வேண்டும். இவ்வையல் காலை, நண்பகல், மாலை என மூன்று தடவையாவது தாலொன்றுக்கு வலம் வருதல் அவசியம். மூன்று முறை சாப்பிடுபவர் மூன்றுமுறை வலம் வருதல் தியாயம்தானே.

செவதரிசன மகத்துவம் என்னும் நூலில் உள்ளபின்வரும் செய்யுள் காலை - நண்பகல் - மாலை என மூன்று வேளையும் வணங்குதலால் கிடைக்கும் பயனை விசேடமாகக் குறிப்பிடுகின்றது.

[தொடரும் ...

தி. பொன்னம்பலவாணி

உள் எண்ணந்தலில் அவநம்பிக்கை வராத வகையில் கூடிய தடை போடு நம்பிக்கையுள்ளவனாக உன்னை மாற்றிக்கொள். தனக்குத் தெரிந்ததைத் தெரியும் என்றும், தெரியாததைத் தெரியாது என்றும் கூறுவது எதுவோ, அதுவே அறிவாகும்.

★ அறிவு அக்கத்தை முறிக்கும் மருந்து. ★

ஓம் நமசிவாய

குரு வழிபாடு

இது மட்டுமன்றி நீட்சை வழங்குவதில் குரு மிக இன்றியமையாதவர் குருநிலையுடைய பார்வையால் சீடவனு ஆணை மவம் கெடுதல் நயனநீட்சையாரும், இவ்வாறு பலவகைத் நீட்சையால் ஞானத்தைக் கொடுத்து பாசத்தைக் கெடுத்து ஆன்மாவை முத்தியடைபச் செய்பவர் குருவேயாவார். மேலும் ஒருவன் ஞானமடைய வேண்டுமெனினும் குரு இன்றியமையாதவராகவே காணப்படுகிறார். குரு இன்றி ஆன்மாவுக்குப் பதிஞாவம் தோன்ற மாட்டாது என்ற கருத்தை

“ ஞானம் இவ்வொழிப நண்ணியிடும் நற்கலனம்
பாணு ஒழியப் படிந் ”

என உமாபதி நிவாச்சாரியார் தனது திருவருட் பயனில் கூறுகிறார்.

மண்ணில் மூலவுண்ணம் வாழ்வாய்கு வாழ்ந்து செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார். சிவனடிக்கீழ் முத்தியின்பத்தை அனுபவிக்க வேண்டுமெனின் நல்ல குருவைத்தேடிப் பிடிக்கவேண்டியது நமது கடமை. குருவானவர் ஞானக்கண் திறந்தவராக இருக்கவேண்டும் அல்லாவிடில் குருட்டாட்ட மாம படுகுழிக்குள் விழவேண்டிய அபத்தநிலை நமக்கு தேரிடும் என்பதை பின்வரும் திருமந்திரம் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

“ குருட்டினை நீக்கும் குருவினை கொள்ளார்
குருட்டினை நீக்காக் குருவினை கொள்வர்
குருநீர் குருநீர் குருட்டாட்ட மாடிக்
குருநீர் குருநீர் குழிநீர் மாறி ”

எனவே நல்ல குருவைப் பெற குருடராவிய தம்மால் முடியாது என்றால் யாறு செய்வது? ஒவ்வோர் ஆயுசுமாயையமாகச் சென்று புனித நீர்த்தத்தில் நீராடி அக்கோள்ள ஞானநீயை ஞானநீரடி வழிபாடு செய்தோடுமாயானால் நல்லகுரு வந்து நமக்கு முன்னே அறிவுரை கூற வாய்ப்பு என்பதை பின்வரும் தாயுமான சுவாமிகளின் பராபரக்கண்ணி கூறி நிற்கின்றது.

தந்தைதகையும் தாயையும் வீடுபததுடன் காப்பதற்கு.

“ மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் முறையாய்த் தொடங்கினோர்க்கு
வார்த்தை மொலல் சற்குருவும் வாய்க்கும் பரம்பரமே ”

இவ்வாறு தல்ல குருவைக்கண்டதும் அவரது திருநாமங்களைச்
செய்யி குருவினது திருவார்த்தையைக் கேட்டுச் சிந்திப்பதன் வாயிலாக
தெளிந்து நிஷ்டை பெய்குக்கலாம் என்கிறார் திருமூலர்.

“ தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் திருநாமம் மெய்ப்பல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குருவுரு சிந்தித்தல் தாமே. ”

இதேயடிப்படையிலேயே இன்றும் விவாச்சாரியார்கள் கிரியைகளை
ஆரம்பிக்கும்படி “ மும் குருப்போ நம ” என குருவை வணங்கிவிட்டு
தொடங்குவதைமீண்டும் நித்தியமாகும் விதியிலே குருவை வணங்கி சத்தியா
வந்தனங்களை பெற்றுகொள்வதும் சிவரவைய வழிபாட்டில் மகோற்சவ
காலத்தில் சிவோகம் பாவனையால் குருதன்னைச் செவனாகப் பாவனை
செய்து கிரியைகளை ஆற்றுவதால் கொடியிறக்கத்திலன்று விவாச்சாரிய
உற்சவம் என்னும்பெயரில் குருவழிபாடு செய்து மகோற்சவபலனைப பெற்
றுக் கொள்வதும் திருநீறு தருகின்ற குருவை வணங்கிவிட்டு திருநீற்றைப்
பெறுவதும் சிந்திக்கக்கக்கது. ஸ்ரீகுருவின் பாத சேவையால் அனைத்துப்
பாவங்களிலிருந்தும் விடுபட்டுப் பரிசுத்தவாகிவ்வான். குருபாத தீர்த்தம்,
குருவார்த்தியைத் தியானித் செய்தல், குருநாமத்தை செபம் செய்தல்
குருநாம தீர்த்தனம், குருநாம சிந்தனை என்பன ஒருவனுடைய அஞ்ஞான
இருளை நீக்கும் சாதனங்களாகும். இவற்றோடு தேவார திருவாசகங்
களைத் தந்த சமயகுருவர்களையும் மெய்கண்ட சாஸ்திரங்களைத் தந்த
சந்தானாச்சாரியர்களையும் குருபூசை செய்து வழிபடுதல் புண்ணியமாம்.

இவ்வாறு குருவை வழிபட்டு பெரியபுராண நாயன்மார்கள் பதி
மொருவர் முத்தியடைந்துள்ளனர். அவர்கள் விபரம் வருமாறு.

திருநாவுசுப்பத்தர்	சோமாலிமாதர்
திருநாவுக்கரசர்	குலச்சிறையார்
மங்கையற்கரியார்	அப்பூதியடிகள்
பெருமழலைக் குறும்பர்	கணதாதர்
நின்றசீர் நெடுமாதன்	திருமூலர்
திருநீலகண்ட, யாழ்ப்பாணர்	

நல்லவர் உள்ளம் நல்லவர் அறிவர்.

பிற்காலத்திலும் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர், கவராயி விவேகானந்தர், சிவானந்தர், இராமமகரிஷி, ஸ்ரீ அரணீந்தர் போன்றோர் மட்டுமன்றி ஆநீவகர்த்தார்களும் ஸ்ரீ சத்வாயிப்பார போன்றோரும் குருவாக நின்று மனிதசமுதாயம் மேம்பாடடைய உழைத்தவர்களாவர். எனவே குருவாயி தெய்வத்தை நாமெவ்வாறும் ஏற்றியும் போற்றியும் வழிபாடு செய்ய வேண்டியது மிகமுக்கிய கடமை மட்டுமன்றி நம் ஆன்மிக சமீபுறத்திற்கும் உதவும் என்றால் மிகையாகாது.

ஓம் ஸ்ரீ குருப்பியோ நம!

குருபாதம் வாழ்க!

செ. கந்த சத்தியதாசன் B. A. (Hons)

இரண்டு பணக்காரர்கள்

ஒரு நகரத்தில் வெறிநாய்களின் தொல்லை அதிகமாக இருந்தது. இரண்டு பணக்காரர்கள் வெறிநாளினால் கடிக்கப்பட்டு படுத்த படுக்கையில் இருந்தனர். சாதும் தருவாரில் அவர்கள் உயில் எழுத விடும்பினர். அவர்களுக்குக் குழந்தைப்பேறும் இல்லை.

ஒரு பணக்காரர் தனது உயிலில், " வெறிநாய் கடிப்பதால் மிகுந்த அபாயம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே என் சொத்து முழுவதையும் அணைத்து வெறிநாய்களையும் பிடித்துக் கொண்டு விடுவதற்கு உபயோகிக்க வேண்டும். " என்று குறிப்பிட்டார்.

மற்றொரு பணக்காரன், " வெறிநாய் கடியால் பாதிக்கப்படும் மக்களைக் காப்பாற்ற மருந்து கண்டுபிடிக்க, ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு, என் சொத்து முழுவதையும் பண்படுத்த வேண்டும் " என்று உயில் எழுதினார்.

முதல் பணக்காரரின் செயல் நல்லதாக இருந்தாலும் பாவம் நிறைந்தது. இரண்டாவது பணக்காரரின் நற்செயல் சீர்மை பொருத்தியது.

ஆகவே இரண்டாவது பணக்காரரே முடிவானவரல்லி சிறந்தவர்.

நல்லதே எண்ணும் நல்லதே மேல்க நல்லதே செய்க.

Easy way to Learn English

PART 22

The following poem is Composed to impress in mind of basic English grammar, இதை ஆசிரியர்களின் உதவியுடன் ஆடு தாளத்தில் பாடலாம். இலதுவாகப் பாடுவதாயின் ஒரு தாளத்தில் பாட முடியும்.

I, we, you, they, He, she, it |

are the pronouns | |

Pronouns are used |

instead of nouns. | |

Who, whose, whom are the |

Questioning words for persons | |

when for the time |

where for the place | |

which or that indicate |

Things in universe. | |

On, over, under, below, |

Since, for, between, among | |

about, by, in, at, from |

before, to, prepositions. | |

S, es, i es |

added to verbs in sentences | |

show the nouns singular |

happenings are usual | |

S. Thurairajah

(English Tutor)

தொடர்வை கொடுக்கும் உறுப்பு நாக்கு.

மார்கழி மாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

03 - 12 - 99 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை : திரு. க. சிவக்கொழுந்து, J. P. (உடுப்பிட்டி)
சொற்பொழிவு : 'வாக்கும் வாழ்வும்'
வழங்குபவர் : சைவப்புவர் சு. செல்லத்துரை
(இளைப்பாறிய அதிபர், மெய்கண்டான் மகா-வித் இளவாலை)

10 - 12 - 99 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை : சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவமகாலிங்கம்
(பிரதி அதிபர், பலாவி ஆசிரிய கலாசாலை)
சொற்பொழிவு : 'நாமேல் நடவீர்'
வழங்குபவர் : செல்வன் S. லீசன்
(பலாவி, ஆசிரிய பயிற்சிக்கலாசாலை)

17 - 12 - 99 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை : திரு. க. செல்வரெட்டினம், J. P. (அச்சவேலி)
சொற்பொழிவு : 'உறுபொருள் கண்டேன்'
வழங்குபவர் : சிவானந்தவாரிதி வ. குமாரசாமிஐயர்
(நூலகர், காங்கேசந்துறை)

24 - 12 - 99 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
ஆசியுரை : சுவாமி சித்ருபானந்தா (ஸ்ரீ சாரதா சேவாச்சிரமம்)
விடயம் : 'முருக நாம பஜனை'
வழங்குபவர்கள் : முருகனடியார்கள் (பக்கவாத்திய சகிதம்)

31 - 12 - 99 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

ஞானச்சுடர் மாத வெளியீடு

மார்கழி - 1999

வெளியீட்டுரை : சிவஸ்ரீ சோ. தண்டபாணிகதேசிகர், J. P.
(பிரதமகுரு, வல்லை முத்துமாரி அம்மன் தேவஸ்தானம்)
மதிப்புரை : பேராசிரியர் பிரம்மஸ்ரீ ப. கோபாலகிருஷ்ணஐயர்
(தலைவர், இந்துநாகரிகத்துறை யாழ் / பல்கலைக்கழகம்)

வாசகர் போட்டி நடைபெறுகிறது

- 1999 -

ஞானச்சுடர் (தை தொடக்கம் ஐப்பசி) வரையிலான மலர்களில் பிரசுரிக்கப்பெற்ற விடயங்களில் வாசகர்களின் ஆர்வத்தினைப் பரீட்சிப்பதற்கான வினாக்கொத்து இம் மலரில் தரப்பட்டுள்ளது. வினாக்களுக்கான விடையினை 05 - 01 - 2000 ஆம் திகதிக்குமுன் சந்நிதியான் ஆச்சிரம முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கவும்.

போட்டியில் வெற்றியீட்டுவோர்க்குப் பெறுமதிமிக்க பரிசில்கள் வழங்கப்படும்.

அன்பான வேண்டுகோள்

மலருக்குப் பொருத்தமான, தரமான சொந்த ஆக்கங்களை இலகு தமிழில் எழுதி எமக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு சமயப் பெரியார்களையும், அறிஞர் பெருமக்களையும் அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

மலர்க் குழு :

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை.
செல்வச்சந்நிதி, தொண்டைமானாறு.